

انجیل یوحنا

۱

کلام آدم بیبه

۱ از آول کلام دَبِیه و کلام خَدَالا هِمرا دَبِیه و کلام، خَدا بَبِیه؛^۲ هَمُون از آول خَدَالا هِمرا دَبِیه.
۳ هَمَه چَرِی ره وه بِساتَه، و هرچَرِی چِم که بِساتَه بَبِیه، هیچِی بِدونِ وه بِساتَه بَبِیه.
۴ وه دِله زندَکی دَبِیه و اوون زندَکی، آدمُون نور بَبِیه.^۵ این نور تاریکی دله تابِنَه و تاریکی نَتوُنسَه اوِن دَکوْشانَه.

۶ پِتا مَرَدِی بَبِیه که خَدَالا طَرِفِ چِم بَفَرسِیه بَبِیه بَبِیه؛ وه اسَم يَحِی بَبِیه.^۷ وه پِتا شاهِدِ واری بَبِیمو، تا اوون نور وسَه شَهادَت هادَه، تا هَمَه، از طَرِيق وه ایمُون بیارِن.^۸ يَحِی اوون نور بَبِیه، بلکه بَبِیمو تا اوون نور وسَه شَهادَت هادَه.^۹ اوون خَبِيقِی نور که هر آدمِی ره رووشنَی بَخِشنَه، داشته دِنیا دله ایَّمُو.

۱۰ وه دِنیا دله دَبِیه، و دِنیا از طَرِيق وه وجود بَبِیمو؛ قَلی دِنیا وه ره نِشناسِیه.^{۱۱} وه شَه قوم دله بَبِیمو، ولی وه قوم وه ره قبول نَکارِدَنَه.^{۱۲} ولی هَمَه اونَای که وه ره قبول هاکارِدَنَه ره، این حَقِ هِدا که خَدَالا وَچون بَعوَن، يَعْنِي هرکی که وه اسَم ایمُون بیارَدَه؛^{۱۳} وشُون که نا خُونِ چِم، نا تَنِ خواصِه چِم و نا پِتا مَرَدِی خواصِه چِم دِنیا بَبِیمونَه، بلکه خَدَالا چِم دِنیا بَبِیمونَه.

۱۴ و کلام، آدم بَبِیه و آمه میون مَنْزَل هاکارَدَه. و إما وه جَلَالِ تَبَدِیِ، جَلَالِ شَایِسَه اوون پِتا رِیکَا که از طَرِفِ پَیِّر بَبِیمو، پِراز فَیض و خَبِيقَت.^{۱۵} يَحِی وه وسَه شَهادَت دَائِه و جَازِ زَوَّه و گَاتَه: «این هَمُونِی که وه خَورِی بَاتِمَه: اوون که بَعْد از مِن اَنَه مِن چِم سَرِیر، چَووَن بِشَّ تَر از مِن دَبِیه».^{۱۶} چَووَن إما وه پِرِی چِم بَبِیتِیِ، فَیض، فَیض سَر.^{۱۷} چَووَن شَرِیعت از طَرِيقِ موسَى هِدا بَبِیه، فَیض و خَبِيقَت از طَرِيقِ عِیسَی مسِیح بَبِیمو.^{۱۸} هِیجَ کس هِیجَ وَخت خَدا ره نَدِیئَه. ولی اوون پِتا رِیکَا که پَیِّر تَلِی ذَرَه، وه خَدا ره بِشَنَاسِنَدَیه.

یَحِی شَهادَت

۱۹ این يَحِی تَعْمِید دَهِنَدَه شَهادَت، اوون مووَقَه که يَهودِیوْن، مَعْبُدِ کاهنُون و مَعْبُدِ خَادِمُون، اورشَلِیم شهر چِم وه تَلِی بَفَرسِینَه تا وه چِم بَپَرسِن که «تِ کی هَسِی؟».^{۲۰} يَحِی اعتراف هاکارَدَه، انکار نَکارَدَه، بلکه اعتراف هاکارَدَه که «مِن مسِیح مَوْعِد نِیمَه».^{۲۱} اوون وه چِم بَپَرسِینَه: «پِس کی ای؟ ایلیائِه بِیغَمِیرِی؟ وه بَاتَه: «نِیمَه». بَپَرسِینَه: «تِ اوون بِیغَمِیرِی

که موسی گاته انه؟» چواب هدا: «نا!»^{۲۲} اون وخت وه ره باتنه: «کی هسی؟ اما ونه اونای ره که اما ره بفرسینه ره بنا چواب هادیم؟ شه خوری چی گانی؟»^{۲۳} یحی باته: «من اونی ونگمه، که صحرالا دله جار زنده و گانه: «خداوند راه هموار هاکانین» درس همون جور که اشاعیا پیغمیر پشگوی هاکارده ببیه.

۲۴ وشون از طرف علما فرقه فریسی بفرسینه ببیه بینه،^{۲۵} وشون یحی چم بفرسینه: «اگه ت نا مسیح موعودی، نا ایلیا پیغمیر، نا اون پیغمیر، پس چی وسه غسل تعمید دنی؟»^{۲۶} یحی وشون چواب باته: «من اوه همراه تعمید دمبه، ولی شمه میون یه نفر ایست هاکارده که شیما وه ره نشناسنی،^{۲۷} و همونی که بعد از من انه و من حتی لایق نیمه و کوش بند واز هاکام».^{۲۸} این چیزا بیت عنیا روستا دله، که اردن رودخنه اون دس ببیه، اتفاق دکته، اونجه که یحی تعمید داده.

خدالا قروونی وره

۲۹ فردا اون روز، یحی عیسی ره بدبیه که وه سمت انه، باته: «هارشین» این خدالا قروونی وره که گناه دنیا چم گرنه و ورنه!^{۳۰} این همونی که وه خوری باتمه «بعد از من پتا مردی انه که م چم ستر، چوون پشتراز من دیه». ^{۳۱} من شه هم وه ره نشناسیمه، ولی این وسه ببیتمومه و اوه همراه تعمید هدامه که وه، اسرائیل قوم ظاهر بیوه.»^{۳۲} و یحی شهادت هدا، باته: «من خدالا روح بدبیمه که کوتربی واری آسمون چم چربیتمو و وه سر بمونسه.^{۳۳} من شه هم وه ره نشناسیمه، ولی همون که م ره بفرسینه تا اوه همراه تعمید هادم، م ره باته: "هر وخت بدی ای خدالا روح یه نفر سر چربیتمو و بمونسه، این همونی که روح القدس همراه تعمید دنه."^{۳۴} و من بدبیمه و شهادت دمبه که خدالا ریکا این.»

عیسی اوّلین شاگردون

۳۵ فردای اون روز، آت گش دبیه یحی شه دتا شاگرد همراه ایست هاکارده ببیه.^{۳۶} عیسی که داشته رد بونسه ره، بدبیه و باته: «هارشین این خدالا قروونی وره!»^{۳۷} وختی اون دتا شاگرد این گب پیشنسنه، عیسی. دمبال راه دکته.^{۳۸} عیسی. برگردسه و بدبیه که وه دمبال اینه. وشون باته: «چی خوانی؟» وشون باتنه: «رَبِّی (یعنی ای اسّا)، کِجه موندین؟»^{۳۹} عیسی وشون باته: «پئین و بؤینین.» پس اون دتا شاگرد بُوردنه و بدبیه و کجه موندنه و اون روز وه همراه سر هاکارده، چوون که حدوداً ساعت چهار بعد آز ظهر ببیه.

۴۰ پتا اون دتا که یحی گب پیشنسن چم، عیسی. دمبال راه دکته، آندریاس، شمعون پطرس برار ببیه.^{۴۱} وه اوّل، شه برار شمعون پی دا هاکارده و وه ره باته: «اما ماشیح ره پی دا هاکارديمي، يعني مسیح موعود.»^{۴۲} وه شمعون پطرس عیسی. پلی بوردده. عیسی. وه هارشیه و باته: «ت شمعون یوحنانا ریکای، ولی "کیفا" بخوندسه بونی (که وه معنی سفت سنگ).»

عیسی فیلیپس و نَّتَنَائِیل دعوت کاندہ

۴۳ فِرَدًا اون روز، عیسی تصمیم بیته که جَلِیل منطقه بُوره. وہ فیلیپس پی دا هاکارده و وہ ره باته: مِ دِمِبال بِرو!»^{۴۴} فیلیپس آهل بیت صَدِیْدا، آندریاس و پُطُرس همشهری بیبه. ۴۵ فیلیپس، نَّتَنَائِیل پی دا هاکارده و وہ ره باته: «اوی که موسی، نُورات دله و پیغمبرِونم و خَوَرِی بَنْوَشَتِنَه ره پی دا هاکارديمي! وہ عیسي، یوسفِ ریکا، ناصره شهر چم حَسَه!»^{۴۶} نَّتَنَائِیل وہ ره باته: «مَكَّه بونه ناصِرَه چم هم خوار چی بیرون بیبه؟» فیلیپس چواب هدا: «بِرُو و بَوِین.»^{۴۷}

وَخَتِی عیسی تَبَدِیْه نَّتَنَائِیل وہ سَمَت إِنَه، وہ خَوَرِی باته: «هارشین، این مردی اسرائیلی واقعی که وہ دله هیچ قَرِیبِی دَنَیِه!»^{۴۸} نَّتَنَائِیل وہ ره باته: «کَجَهِ چِم م ره اشناسِنی؟» عیسی چواب هدا: «بِش از اوی که فیلیپس تِ ره صدا هاکانه، وَخَتِی که هَمَتی آنجِيل دارِین دَبِی ای، تِ ره تَبَدِیْه.»^{۴۹} نَّتَنَائِیل چواب هدا: «إِسَا، تِ خَدَالا رِيكَابِی! تِ اسرائیل پادشاهی!» عیسی. وہ چواب باته: «این خاطِری که تِ ره باتِمَه اوی آنجِيل دارِین تِ ره تَبَدِیْه، ایمون بیاردي؟ گَت تِراز این چیزا ویندی.»^{۵۰} بعد باته: «حَيَّيْقَتِن شِمَا ره گَامَبِه شِمَا آسمون ویندی که واز بَیِّه و خَدَالا فِرْشَتِه ها ره ویندی که انسان رِيكَابِی چم لو شونِنَه و چرِینَه.»

۲

آروسی دله موجže

۱ سَوْمِین روز، قانای روستا دله، جَلِیل منطقه دله آروسی بَیِّه و عیسی. مار هم اونجه دَبِیه.^{۵۱} عیسی. وہ شاگردون هم آروسی دَعَوْت بَیِّه بینه.^{۵۲} وَخَتِی شراب یِموم بَیِّه، عیسی. مار وہ ره باته: «وِشون دَبِیه شِراب نِدارِینَه!»^{۵۳} عیسی. وہ ره باته: «ای زنا، این کارِم ره چه رَبِطِی دارنه؟ مِ موقَفَه هَمَتی نَّرِسِیه.»

۵ وہ مار نوکرُون باته: «هَرْجِی شِمَا ره گانه، هاکانین.»^{۵۴} اونجه شیش تا سنگِ خمره دَبِیه که یهودیون مذہبِ رسم دله و غسل هِدَائِن و پاکِ وسَه استفاده بونسَه، و هر کِدوم دله صد و بیست لیترِ اِندا، جا بونسَه.^{۵۵} عیسی. نوکرُون باته: «این خمره ها ره اوہ چم بِر هاکانین.» وشون اویا ره لَب به لَب بِر هاکاردنَه.^{۵۶} بعد عیسی. وشون باته: «إِسَا آت کم اوین چم تیرین و مَجَلسِ رَئِیسِ پَلِی بُورِین.» پس وشون بُورِدنَه.^{۵۷} وَخَتِی مَجَلسِ رَئِیس اوی اوی که شِراب بَیِّه بینه ره مِزَه هاکارده، نَدِونسَه کَجَهِ چم بیاردنَه، هر چن نوکرُونی که اوہ تَکَشِی. بینه، دونسَنه. پس، مَجَلسِ رَئِیس دومادِ صدا هاکارده^{۵۸} و وہ ره باته: «همه اَوَّل خوار شِرابِ هِمراه پَذیرای کاندنه وَخَتِی مهمونون مَسَت بینه، بدِ شِراب یارِینَه؛ ولی تِ خوار شِرابِ تا آلن داشتی!»

۱۱ این جوری عیسی شه آؤلين نِشونه و موجže ره قانای جَلِیل دله إنجام هِدا و شه چَلال ظاهر هاکارده و وہ شاگردون وہ ره ایمون بیاردنَه.^{۵۹} بعد از اون شه مار و بِرارون و شاگردون هِمراه گَفرَنَاحوم شهر بُورَده، و چن روز اونجه بِمونسَنه.

^{۱۳} یهودیون پسخ عید نزیک بیه و عیسی اورشلیم شهر بُورده.^{۱۴} معبد حیاط دله، چن نَفَرِ تَبَيْهَ که داشته که گو و گسفن و گوتُر روتنه، و ضرافون هم نیشه بینه و داشته کار کاردنه.^{۱۵} پس رسن چم پتا شلاقِ ساته و همه وشون، گسفن ها و گو هلا همراه، معبد چم بیرون هاکارده. و ضرافون سکه ها ره بنه سر داشندیه و وشون میزا ره له هدا،^{۱۶} و کوتُر روشن باته: «اینا ره اینجه چم بیرون بورین و م پییر سره ره کسب و کار محل نکنن!»^{۱۷} اون وخت وه شاگردون یاد بیاردنه که مزامیر کتاب دله بتنوشه بیه بیه: «غیرتی که ت سره وسه دارمه م ره تش دنه و کلین کانده.»^{۱۸} پس یهودیون عیسی ره باته: «جه نشونه و معجزه ای اما ره سراغ دنی تا بدلونیم این جور کارا اجازه ره دارنی؟»^{۱۹} عیسی وشون چواب هدا: «این معبد له هادین و من سه روز سر اون آی دواوه سازمه.»^{۲۰} پس یهودیون باته: «چهل و شیش سال طول بکشیه تا این معبد بسازن، و اسات سه روز سر اون سازنی؟»^{۲۱} ولی معبدی که عیسی اون چم گب زوئه شه وه تن بیه.^{۲۲} پس وختی که مرده ها ای چم بیند بیه، وه شاگردون وه این گب یاد بیاردنه و مقدس نوشته ها وه گب ایمون بیاردنه.^{۲۳} مدتی که وه پسخ عید وسه اورشلیم دله دیه، خیلیا وختی نشونه ها و معجزه های ره که وه کارده ره بَدینه، وه اسم ایمون بیاردنه.^{۲۴} ولی عیسی وشون اعتماد نداشته، چوون تموم مردم اشناسیه^{۲۵} و لازم نیه هیچ کی، آدم خوری شهادت هاده، چوون وه شه دونسه آدمی دل دله چی گذرنه.

عیسی و نیقدیموس همدیه ره ویندن

^۱ پتا مردی، از علما فرقه فریسی. دیه که وه اسم نیقدیموس بیه، وه پتا از یهود گت گت بیه.^۲ وه پتا شو عیسی. پلی بیتمو و وه ره باته: «اساء، دومبی ت ملمی هسی. که خدا ا طرف چم بیتموئه، چوون هیچ کی نتونده این نشونها و معجزه ای ره که ت هاکاردي ره هاکانه، مگه این که خدا وه همراه دووه.»^۳ عیسی. وه چواب باته: «خیقین، ت ره گامبه، تا یه نَفَرِ از نُوبه دنیا نیه، نتونده خدا پادشاهی ره بَوینه.»^۴ نیقدیموس وه ره باته: «گسی که پیر، چی طی تونده ای دنیا بیه؟ مگه تونده آت کش دیه شه مار اشکم دله بَرَدگرده و دنیا بیه؟»^۵ عیسی. چواب هدا: «خیقین، ت ره گامبه تا یه نَفَر اووه و روح چم دنیا نیه، نتونده خدا پادشاهی دله بُوره.^۶ اون چی بشتر. چم دنیا بیه، بَشری؛ ولی اون چی روح چم دنیا بیه، روحانی.^۷ تعجب نکن که ت ره باوته ونه از نو دنیا بیه!^۸ واهر کجه که بخواه زنده؛ وه چمر اشنسنی، ولی نَدوندی کجه چم انه و کجه شونه. هر کی که خدا روح چم دنیا بیه اینجوریه.»^۹ نیقدیموس وه ره باته: «چی طی این جور چیز ممکنه؟»^{۱۰} عیسی چواب هدا: «ت اسرائیل قوم ملمی و همتی این چیز ره نفهمی؟»^{۱۱} خیقین، ت ره گامبه اما اونچی چم که دومبی گب زمی و اونچی که بَدیمی ره شهادت دمی، ولی شما آمه شهادت قبول نکاندینی.^{۱۲} وختی چیزلا زمینی خوری شهادت باور نکاردینی، اگه چیزلا آسمونی خوری

شِما ره بارم چی طی باور کاندیتی؟^{۱۳} هیچ کی آسمون لوتیشیه، مگه اون که آسمون چم چر بییمو، یعنی انسانِ ریکا [که آسمون دله دره].^{۱۴} همون جور که موسی اون مَفرغَی مَر صحراء دله چو سر میخکوب هاکارده و بِلَنْد هاکارده، انسانِ ریکا هم ونه همون جوری بِلَنْد بَووه،^{۱۵} تا هر کی وه ره ایمون بیاره، زندگی آبدی داره.

«چوون خدا دنیا ره آنده محبت هاکارده که شه پیتا ریکا ره هِداتا هر کی وه ره ایمون بیاره هلاک نَووه، بلکه زندگی آبدی داره.^{۱۶} چوون خدا شه ریکا ره دنیا دله نَفَرْسیه تا دنیا مَردم مَحکوم هاکانه، بلکه بَفَرْسیه تا دنیا از طریق وه نِجات بَیره.^{۱۷} هر کی وه ره ایمون دارنه مَحکوم نَوونه، ولی هر کی وه ره ایمون نِدارنه، همین آلنِم مَحکوم، چوون خدا پیتا ریکا! اسِم ایمون نیارده.^{۱۸} و مَحکومیت این که نور دنیا دله بییمو، ولی مَردم تاریکی ره نور چم ویشت دوس داشتنه، چوون وِشونِ اعمال بد بییه.^{۱۹} چوون هر کی بدی ره به جا یارنه نور چم نَفَرْت دارنه و نور پلی نِننه، نِکنه وه کارا بَرِملا بَووه و رسوا بَووه.^{۲۰} ولی اونی که حییقت به جا یارنه نور پلی انه تا مَعْلُوم بَووه که وه کارا، خدا! گُمک همراه انعام بَییه.»

یحيی شهادت، عیسیٰ خُوري

۲۲ بعد از اون، عیسیٰ و وه شاگردون، یهودیه منطقه دهات دور آطرف بُوردنه. وه چن وخت وِشون همراه اونجه ذیبه و مَردم تعمید دائه.^{۲۳} یحیی هم عینون روستا! دله، سالیم شهر نزیکی، تعمید دائه، چوون اونجه اوه زیاد بییه و مَردم ایتمونه، تعمید گِتنه.^{۲۴} اون مَووْقَه هَمَتی یحیی ره زندون دله دم نِدا بینه. آت گش یحیی شاگردون و پیتا یهودی میون بَحث دِکته چی طی بونه نجسی. چم پاک بَوون.^{۲۵} وِشون یحیی پلی بَییمونه وه ره باتِنه: «راساً، اونی که ت همراه ارْدُن روخنِه اون دَس ذیبه، و ت وه ره شهادت هِدایی، اسا شه تعمید دنه و تِمَوْمِ مَردم وه پلی شوننَه.»^{۲۶} یحیی وه چواب باته: «آدمی نتونده چیزی به دس بیاره، مگه این که خدا! ظرف چم وه ره هدا بَووه.^{۲۷} شما شه شاهدینی که مِن باتِمه مَسیح مَوْعِد نیمه، بلکه پِش تراز وه بَفَرْسیه بَیمه. آرس، دوماد وسه هَسَه، دومادِ رِفق که ایست هاکارده و وه ره گوش دِنَه، دومادِ ونگ چم خَلَه خِشالی کاند. م خِشالی هم همین جور کامل بَییه.^{۲۸} وه ونه گت بَووه و مِن ونه کِچیک بَووه.

۲۹ «وه که آسمون چم انه، همه چم سَرِّي، ولی اونی که زمین چم هَسَه، زمینی و چیزلا زمینی چم گب زنده. و که آسمون چم انه، همه چم سَرِّي.^{۲۹} وه اونچی تدیئه و بشُنسه ره شهادت دِنَه، ولی هیچ کی وه شهادت قبول نکاند. اونی که وه شهادت قبول هاکانه، تأیید کاند که خدا حییقت.^{۳۰} چوون اونی که خدا وه ره بَفَرْسیه، خدا! کلام گانه، چوون خدا شه روح بی خَدَّ و اندازه دِنَه، پیپر، ریکا ره محبت کاند و همه چی ره وه دَس بِسپارسه.^{۳۱} اونی که ریکا ره ایمون دارنه، زندگی آبدی دارنه؛ ولی اونی که ریکا! چم اطاعت نکاند، زندگی ره نَوینده، بلکه خدا! خَشَم وه سر موندگار.»

عیسی و سامیری زنا

۱ وختی عیسی بِقَهْمَسَه که عُلِّمَا فرقه فریسی پِشْنِسَه و هِيَحِيٰ چم ویشتَر دِمَبَل رو دارنه و وشون غسل تعمید دِنَه ۲ هر چن- عیسی شاگِردون تعمید دانه نا شه - ۳ یهودیه منطقه ره ترک هاکارده و آت گش دیبه جَلِیل منطقه بُورده. ۴ و لازم ببیه سامریه منطقه چم رد بَووه ۵ پس سامِرِه پتا شهْرِ دله که وه اسم سوخار ببیه بَرسِیه، اونجه پتا قواره زمین نزیک ببیه که یعقوب، شه ریکا یوسف هدا ببیه. ۶ یعقوب چاه اونجه ببیه و عیسی سَفَرِ چم خَسَه ببیه و چاه پلی هِنیشته. ساعت خُدوادا دوازده ظهر ببیه.

۷ پتا سامری زنا ببیمو تا چاه چم اوه بَكْشَه. عیسی. و هه باته: «آت کم م ره اوه هاده»، ۸ چوون وه شاگِردون غذا بَخَرَیَن وسه شَهْر بُورده بینه. ۹ سامری زنا وه ره باته: «چی طی ت که یهودی ای، م چم که سامری زنامه اوه خوانی؟» چوون یهودیون سامریون هِمراه معاشرت نکاندنه. ۱۰ عیسی وه چواب باته: «اگه خَدَالا هَدَیه ره فَهْمَسِی. و دونسی. کیه که ت ره گانه؛ آت کم م ره اوه هاده، ت شه وه چم خواسی و وه ت ره اوی دائه که ت ره زندگی هاده. ۱۱ زنا وه ره باته: «آقا، هیچی ندارنی وه هِمراه اوه بَكْشَی. و چاه هم خَلَه گَوَد، پس اون اوی که زندگی دِنَه ره کجه چم یارنی؟ ۱۲ مگه ت آمه جَد یعقوب چم گَت تری؟ وه این چاه اما ره هِدَه، وشه ووه ریکائون ووه گله ها اون چاه چم بَخُرَدَنَه؟» ۱۳ عیسی. باته: «هر کی این اوه چم خارنه، آی هم تِشنا بونه. ۱۴ ولی هر کی اون اوه چم که مِن وه ره دِمَبَه بَخُرَه، هیچ وخت آی تِشنا نَوَونَه، اوی که مِن وه ره دِمَبَه وه وجود دله پتا چشمِه واری بونه که تا زندگی ابدی جوشِنه و سرشور بونه.» ۱۵ زنا باته: «آقا، این اوه چم م ره هاده، تا دیبه تِشنا نَوَوم و اوه بَيَيْتَن وسه اینجه نَيَم.» ۱۶ عیسی باته: «بور، شه مَرَدِی ره صدا هاکان و بَرَدَگَرَد.» ۱۷ زنا چواب هیدا: «شی نِدارمَه.» عیسی باته: «راس گانی که شی نِدارنی، ۱۸ چوون پنج تا شی داشتی و اوی که آلن دارنی، ت شی نیهه. اونچی باقی راس!» ۱۹ زنا باته: «آقا، ویمه ت پتا بِعَمَمِری. ۲۰ آمه اجداد این کوه دله پَرَسِش کاردنه، ولی شما گانی جایی که مَرَدِم ونه اون دله پَرَسِش هاکانی اورشلیم شهر.» ۲۱ عیسی. باته: «ای زن، باور هاکان، مووقة ای رسنه که آسمونی پییر نا این کوه دله پَرَسِش کاندینی، نا اورشلیم دله. ۲۲ بشما اونچی نِشناشی ره پَرَسِش کاندینی، ولی اما اونچی ره إِشنا سِمَبِی ره پَرَسِش کامبی، چوون نجات از طریق یهود قوم انه. ۲۳ ولی مووقة ای رسنه، و آلن هم بَرَسِیه، که پَرَسِنَدِه هلا حَبِیق، آسمونی پییر، روح و حَبِیقَت دله پَرَسِش کاندنه، چوون آسمونی پییر این جور آدمون دِمَبَل ذَرَه تا وه ره پَرَسِش هاکانی. ۲۴ خِدا روح، ووه پرسنده ها ونه خدا ره روح و حَبِیقَت دله پَرَسِش هاکانی.» ۲۵ زنا باته: «دومبه که ماشیح (همون مسیح موعود) انه؛ وختی وه بِیَه، همه چی ره آمه وسه گانه.» ۲۶ عیسی وه ره باته: «مِن که ت هِمراه گَب زَمَبَه، هِمُونَمَه.»

۲۷ همون موعده، عیسی. شاگِردون، بَرَدَگَرَدِسَنَه. وشون تَعَجَّب هاکاردنه که عیسی. پتا زنا هِمراه ذَرَه گَب زَنَدَه. ولی هیچ کِدوم نِپَرَسِیه «چی خوانی؟» یا «چه وه هِمراه گَب زَنَدَی؟» ۲۸ اون وخت زنا، شه پیلکا ره بنه بَيَيْشَتَه و شَهْر دله بُورده و مَرَدِم باته: «بِينَ مَرَدِی ره بَوَینَن که هر اون چی تا آلن هاکارده بیمه ره، م ره باته. مُمکن نیهه وه مسیح موعود بوئه؟» ۲۹ پس وشون شَهْر چم بیرون ببیمونه و عیسی پلی بُورِدَنَه.

^{۳۱} این میون، شاگردون و چم خواهش هاکاردن، باتنه: «اساء، یه چی بَخُر». ^{۳۲} ولی عیسی و شون باته: «من غذای دارمه که شما اون چم خور ندارینی ^{۳۳} شاگردون همدیبه ره باتنه: «مَكَه کسی وه وسه غذا بیارده؟» ^{۳۴} عیسی و شون باته: «م غذا این که شه فرستنده اراده ره بهجا بیارم ووه کارانجام هادم. ^{۳۵} این گب نشنسنی که «همتی چهار ماه تا درو موقه بمونسه؟» هارشین شما ره گامبه، شه چش واژ هاکانین و بَوینین که زمین دروئه آمادن. ^{۳۶} آلن، دروگر شه دسمزگرنه و زندگی آبدی وسه محصول جمع کانده، تا اونی که کارنه و اوپنی که درو کانده با هم خشال بَوون. ^{۳۷} این مَثِل جا اینجه ئه که «یتا کارنه و پتا دیبه درو کانده». ^{۳۸} من شما ره بفرسیمه تا محصولی ره درو هاکانین که شمه دسرنج نییه. بقیه رحمت بکشینه و شما و شون دسرنج برداشت کاندینی.»

^{۳۹} اون زنا شهادت خاطری که باوته بیبه «هر اون چی تا آلن هاکارده بیمه ره م ره باته» خله از سامریون که اون شهر دله زندگی کاردنی عیسی- ره ایمون بیاردن. ^{۴۰} وختی اون سامریون عیسی. پلی بیتمونه، و چم بخواسته و شون پلی بمونه. پس عیسی. دروز اونجه بمونسه. ^{۴۱} و خیلیا دیبه، و گب خاطری ایمون بیاردن. ^{۴۲} و شون اون زنا ره گاتنه: «دیبه فقط ت گب خاطری نییه که وه ره ایمون یارمی، چوون شه إما و گب بِشنسیمی و دومبی که این مردی حییقتن دنیا نجات دهنده ئه.»

^{۴۳} دروز بعد، عیسی اونجه چم، جلیل منطقه بُورده، ^{۴۴} چوون عیسی. شه باوته بیبه که بیغمیر شه زادگاه دله حرمت ندارنه. ^{۴۵} پس وختی جلیل برسیه، جلیلیون خشالی همراه و چم استقبال هاکاردن، چوون و شون هم عید وسه به اورشلیم بُوردن و تموم اونچی عیسی اونجه هاکارده بیبه ره تبدی بینه.

عیسی پتا درباری ریکار شفا دنه

^{۴۶} بعد آت گش دیبه عیسی قانای جلیل دله بُورده، همونجه که او ره شراب هاکارده بیبه. اونجه پتا از درباریون دیبه که پتا مریض ریکار، گفراخوم شهر دله داشته. ^{۴۷} وختی اون مردی بِشنسه عیسی یهودیه چم به جلیل بیتمو، وه پلی بورده ووه چم خواهش هاکارده بیهه ووه ریکار شفا هاده، چوون وه ریکار مرد. ^{۴۸} عیسی. وه ره باته: «تا نشونه و معجزات نَوینین، ایمون نیارنی.» ^{۴۹} اون درباری مردی باته: «آقا، پش از اون که م وچه بَمیره، بِرو.» ^{۵۰} عیسی. وه ره باته: «بُور؛ تِ ریکار زنده موندنه.» اون مردی عیسی. گب باور هاکارده و راه ذکنه. ^{۵۱} همتی راه دله دیبه که وه نوکرون وه پشواز بیتمونه، وه ره باتنه: «تِ ریکار دَره خوار بونه.» ^{۵۲} و شون چم بَرسیه: «از چه ساعتی و حال دَره خوار بونه؟» باتنه: «دیروز، ساعت یک بعد از ظهر و تتو قطع بَبیه» ^{۵۳} اون وخت پیر بِفَهِمَسَه که این همون ساعتی بیبه که عیسی. وه ره باوته بیبه: «تِ ریکار زنده موندنه.» پس شه ووه تموم خِنواه ایمون بیاردن. ^{۵۴} این دَوْمِن نشونه و معجزه ای بیبه که عیسی، موقه ای که یهودیه چم به جلیل بیتمو، انجام بَرسانیه.

عیسیٰ پٰتا فلچ مردی ره شفا دنه

۱) چن وخت دیبه، یهود پٰتا از عیدا بیبه، عیسیٰ اورشلیم شهر بُورده.^{۲)} اورشلیم دله، «دروازه گسفن» پٰلی پٰتا حوض دره که آرامی زوون، اون «بیت حُسدا» گاننه و پنج تا رفاقت دارنه و هر کدوم، سایپون دارنه.^{۳)} اونجه پٰتا گت دسه از علیلون بخواته بینه، یعنی کورون، شَلون و چلخون. و انتظار گشینه اوه تكون بَخْره.^{۴)} چوون اونا خیال کاردنه هر از گاهی پٰتا فرشته از ظرف خداوند اییمو و اوه ره تكون داهه؛ اوّلین نَفَر بعد از اینکه اوه تكون خارده حوضی دله شیه، هر مَرضی چم که داشته شِفا گته.

۵) اونجه، پٰتا مردی دیبه که سی و هشت سال علیل بیبه.^{۶)} وختی عیسیٰ و ره اونجه بخواته بدیته و بِقَهْمسه که خَلَه وَخَتِ این حال ڈچار، و ره باته: «خوانی شِفا بَیری؟^{۷)} ۷) علیل مردی چواب هِدا: «آقا، هیچکی ره ندارمه وَخَتِ اوه تكون خارنه، م ره حوضی دله بیبله، و تا شه ره اونجه بِرسونم، یه نَفَر دیبه پِش از من دله شونه.^{۸)} عیسیٰ و ره باته: «بِرس، شه لا ره جم هاکان و راه ذَکَف». ۹) اون مردی ذرجا شِفا بَیبِنه و شه لا ره جم هاکارده و راه ذَکَتنه.

۱۰) اون روز، یهودیون مقدس شنبه بیبه.^{۱۰)} پس یهودیون اون مردی که شِفا بَیبِنه بیبه ره باتنه: «امروز شنبه هَسَه و ت شَرْعاً اجازه نِدارنی که شه لا ره بَیری و از جای به جای دیبه بُوری.^{۱۱)} و ه چواب هِدا: «اونی که م ره شِفا هِدام ره باته شه لا ره جم هاکان و راه ذَکَف».^{۱۲)} و ه چم بِپَرسینه: «اونی که ت ره باته شه لا ره جم هاکان و راه ذَکَف، کیه؟^{۱۳)} ۱۳) ولی اون مردی که شِفا بَیبِنه بیبه نَدونِسه و کیه، چوون عیسیٰ. جمیت دله غیب بَیبِنه.

۱۴) آت کم بعد، عیسیٰ و ره مَعبد دله پی دا هاکاردو و ره باته: «هارش دیبه خوار بَ ای! دیبه گناه نَکن تا یه چی بَدتر ت سَر نَییه.^{۱۵)} اون مردی بُورده و یهودیون باته: «اونی که م ره شِفا هِدا، عیسیٰ ئه.

۱۶) این وسه بیبه که یهودیون عیسیٰ ره آذیت کاردنه، چوون مقدس شنبه دله این جور کارا ره کاردہ.^{۱۷)} ولی عیسیٰ وشون چواب هِدا «م پییر هَمَتی دَرَه کار کاندَه، مِن هم کار کامبَه.^{۱۸)} این وسه، یهودیون ویشتر از قَبْل خواسِنه و ره بَکوشن، چوون نا فَقَط مقدس شنبه قانون اشکنیده، بلکه حتی خدا ره شه پییر خونِدسه و شه ره خِدالا همراه برابر دونِسه.

خِدالا ریکا! قِدرَت و اختیار

۱۹) پس عیسیٰ وشون باته: «حِبِقَن، شما ره چم نتونده کاری هاکانه مگه کارایی که ویندَه و پییر کاندَه؛ چوون هر چی پییر کاندَه، ریکا هم هَمُون کار کاندَه.^{۲۰)} چوون پییر، ریکا ره دوس دارنه و هر چی شه کاندَه ره و ره سِراغ دِنه و کارای گت تراز این هم و ره سِراغ دِنه تا شما بَهت هاکانین.^{۲۱)} چوون هَمُون جور که پییر مردَه ها ره زندَه کاندَه و وشون زندَگی دِنه، هَمُون جورم ریکا هر که بَخَواد، زندَگی دِنه.^{۲۲)} چوون پییر هیچ کی ره داوری نَکاندَه، بلکه تموم داوری ره ریکا ره بِسپارِسَه.^{۲۳)} تا تموم مردم ریکا ره حِرمت بیبلن، هَمُون جور که پییر حِرمت ایبلنِنه. کسی که ریکا ره حِرمت نَیبلنِنه، پییری که و ره تفریسیه ره

هم چرمت نیشته.^{۲۴} حیقین، شما ره گامبه، هرکی م کلام بشنئه و اونی که م ره بفرسیه ره ایمون بیاره، زندگی آبدی دارنه و داوری نوونه، بلکه مرگ چم به زندگی منتقل بیبه.^{۲۵} حیقین، شما ره گامبه، موقه ای رسنه، بلکه همین آلن که مرده ها خدلا ریکا و نگ اشتننیه و اونایی که إشتننیه، زنده بوننه.^{۲۶} چوون همون جور که پییر شه دله زندگی دارنه، همون جورام ریکا ره هم عطا هاکاردہ تا شه دله زندگی داره،^{۲۷} و وه این اختیار هدا تا داوری هم هاکانه، چوون که وه انسان ریکائه.^{۲۸} این گبا! چم تعجب تکنین، چوون موقه ای رسنه که تموم اونایی که قبر دله درنه، وه ونگ اشتننیه.^{۲۹} و بیرون اینه و اونایی که خواری هاکاردنیه، زنده بوننه که تا آید زندگی هاکانین، و اونایی که بدی هاکاردنیه، زنده بوننه تا داوری بونون.^{۳۰} من شه چم کاری نتوبمه هاکانم، بلکه طبق اونچی که إشتمبه داوری کامبه و م داوری عادلانه ئه، چوون شه خواسه دمبال ذنیمه، بلکه اون خواسه دمبال ذرمبه که م ره بفرسیه.

^{۳۱} «اگه من شه خوری شهادت هادم، م شهادت اعتبار ندارنه. ^{۳۲} به نفر دیبه دره که م خوری شهادت دنه و من دومبه شهادتی که م خوری دنه اعتبار دارنه. ^{۳۳} شما کسایی ره یحیی پلی بفرسینی و وه حیقت شهادت هدا. ^{۳۴} نا اینکه من آدم شهادت قبول دارم، بلکه این و سه این گباره زمبه تا شما نجات تیرین. ^{۳۵} یحیی پتا لمپا واری سوته و نور دائه، و شما خواسینی یه لحظه وه نور دله خش بووئین. ^{۳۶} ولی من شهادتی گت تراز یحیی شهادت دارمه، چوون کارایی که پییر م ره سپارسه تا انجام هادم، یعنی همین کارایی که کامبه، م خوری شهادت دنه که پییر م ره بفرسیه، شه م خوری شهادت هدا. ^{۳۷} و همون پییری که م ره بفرسیه، شه م خوری دل دله ذنیه، چوون اونی که وه ره بفرسیه ره ایمون ندارنی. ^{۳۸} شما مقدس بنوشه ها ره دیقت همراه خوندینی، چوون خیال کاندینی از طریق اون زندگی آبدی دارنی و اسا اون که اینا هم م خوری شهادت دینه.^{۳۹} ولی همی هم نخواننی م پلی بینن تا زندگی دارین.

^{۴۰} «آدمون چم چلال قبول نکامبه، ^{۴۱} ولی دومبه که شما خدلا محبت شه دل دله ندارنی. ^{۴۲} من شه پییر اسم همراه بیتمومه، ولی شما م ره قبول نکاردینی. اگه یه نفر دیبه شه اسم همراه بیبه، وه ره قبول کاندینی.^{۴۳} چی طی توندینی ایمون بیارین در حالی که چلال، همديبه چم قبول کاندینی، و اون چلال دمبال، که خدلا یکتا طرف چم بوئه، ذنینی؟ ^{۴۴} خیال نکین مینمه که پییر پلی شما ره متهم کامبه؛ شمه متهم گننده موسی بیغمیر، همونی که وه ره اميد دوسيني. ^{۴۵} چوون اگه موسی ره ایمون یاردينی، م ره هم ایمون یاردينی چوون که وه م خوری بنوشه ه. ^{۴۶} ولی اگه وه نوشته ها ره باور ندارنی، چی طی م گبا ره باور کاندینی؟»

٦

عیسی پنج هزار نفر غذا دنه

^۱ چن وخت دیبه، عیسی. جلیل دریا اون دس که همون تیریه دریا بیبه، بورده.^۲ گت

ڄمیٽی وہ دِمبال راه ڏکتنه چوون نشونه و معجزاتی ره که مریضون شفا هدائیں موقه انجام دائے ره بَدی بینه.^۳ پس عیسیٰ پتا تپه سر بُورده و شه شاگردون ھمراہ اونجہ ھنیشتہ.^۴ یهودیون پِسخ عید نزیک بییه.^۵ وختی عیسیٰ هارشیه و بَدیئه گت ڄمیٽی وہ سمت اینه، فیلیپس باته: «کجه ڄم نون بَخیرینم تا این مردم بَخُرِن؟»^۶ این باته تا وہ آزمود هاکانه، چوون شه دونیسه چی ونہ هاکانه.^۷ فیلیپس چواب ھِدا: «اگه شیش ماہ کارگر ڈسمبر اندا هم نون بَخیرینم وشون گفافِ نَدَنَه، حتیٰ اگه هر کدوم فِقط یه تیکه بَخُرِن.»^۸ پتا از وہ شاگردون که وہ اسم آندریاس و شمعون پِطروس بِرار بییه، باته:^۹ «پتا ریکا وچه اینجہ ڏره که پِنج تا نون چُو و دتا ماھی دارنه، ولی این چی طی این ڄمیٽ گفافِ دَنَه؟»^{۱۰} عیسیٰ باته: «مردم ھنیشونن.» اونجہ خَلَه واش دییه. پس مردا که حدودا پِنج هزار نَفَر بینه، ھنیشتنه.^{۱۱} اون وخت عیسیٰ نونا ره بَیتِه، و بعد از شکر هاکاردن، اونا میون که نیشته بینه رسید هاکارده، و ماھی ها ره هم، به آندازه ای که خواسنه وشون ھِدا.^{۱۲} وختی سیر بینه، عیسیٰ شه شاگردون باته: «اضافه تیکه نونا ره جمِع هاکانین تا چیزی هدر نَوَوَه.»^{۱۳} پس اونا ره ڄم هاکاردنہ و اون پِنج تا نون چُو تیکه ها ڄم که ڄمیٽ بَخُرِد بینه، دوازه رَمَبیل پِر بییه.^{۱۴} وختی مردم این نشونه و معجزہ که عیسیٰ هاکارده بییه ره بَدینه، باته: «حیيقتن وہ همون پِغمبری که ونه ڈنیا دله بییه.»^{۱۵} عیسیٰ وختی پِھمیسہ که مردم خوانیه، پَنْ و وہ ره به زور بَیِّن و پادشاه هاکانن، اونجہ ره ٿرک هاکاردو آت گش دییه تیناری کوہ سر بُورده.

عیسیٰ اوہ سر راه شونه

^{۱۶} نِماشون موقه، عیسیٰ شاگردون، دریا سمت بُورِدِنَه^{۱۷} و لَتکا سِوار بینه، دریا اون دَس، گُفرناحوم شَھِر سمت راه ڏکتنه. ھِوا تاریک بَیِّه بییه، ولی عیسیٰ هَمَتی وشون پَلی نییمو بییه.^{۱۸} همون موقه، دریا ره کِلاک تیتیه، چوون تند وا زوئه.^{۱۹} وختی یه فَرَسَخِ اِندا پارو بَزو بینه، عیسیٰ ره بَدینه که دریا سر راه شونه و لَتکا ره نزیک بونه. پس وحشت هاکاردنہ.^{۲۰} ولی عیسیٰ وشون باته: «مِن هَسِّمَه؛ نَتَرسِين.»^{۲۱} بعد خواسنه وہ ره لَتکا سِوار هاکانین، که لَتکا همون موقه اون جایی که خواسنه بُورن، بَرِسیه.

عیسیٰ، زندگی نون

^{۲۲} فردا اون روز، ڄمیٽی که دریا اون دَس بَمُونسے بینه، پِھمیسنه که به چِز پتا لَتکا، لَتکا! دییه ای اونجہ دَنی بییه، و هم دونسنه که عیسیٰ شه شاگردون ھمراہ لَتکا سِوار بَیِّه، بلکه شاگردون تیناری بُورده بینه.^{۲۳} بعد چن تا لَتکا دییه تیریه ڄم بَیِّمُونه و نزیک جایی بَرِسینه که وشون بعد از اینکه خداوند شکر هاکارده بینه، نون بَخُرِد بینه.^{۲۴} پس وختی ڄمیٽ پِھمیسنه که نا عیسیٰ اونجہ دره و نا وہ شاگردون، اونا لَتکاها ره سِوار بینه و عیسیٰ پِ دا هاکاردن وسہ گُفرناحوم بُوردنہ.

^{۲۵} وختی عیسیٰ ره دریا اون دَس پی دا هاکاردنہ، وہ ره باته: «إِسَّا، کی اینجہ بَیِّمُونی؟»^{۲۶} عیسیٰ چواب ھِدا: «حیيقتن، بشما ره گامبه، م دِمبال گِردِنی نا نشونه و معجزاتی خاطری که بَدینی، بلکه اون نونی خاطری که بَخوردی و سیر بَیِّنی.^{۲۷} کار هاکانین، ولی نا خِراکی وسہ که از بین شونه، بلکه خِراکی وسہ که تا زندگی آبدی بِجا موندنه، خِراکی که إنسان ریکا شما ره

دِنَه. چوون خِدَلَا پِير وَه سَرْ مُهْر تَايِيد بَزو.»^{۲۸} اون وخت وه چم پِرسينه: «ونه چي هاکانيم تا خِدَلَا كارا ره إنجم هِدَلَا بوئيم؟»^{۲۹} عيسى- چواب هِدا: «خِدَلَا كاراين كه اوبي که وه بَفَرْسِيه ره ايمون بياري.»^{۳۰} وشون عيسى ره باته: «پس چه نِشونه و معجزه ای آمه وسَه کاندي تا بُويينيم و بت ره ايمون بياري؟ چه نِشونه ای اما ره سِراغ دني؟»^{۳۱} آمه اجداد صحرالا دله مَنَّا؛ اون نونی که آسمون چم بارسه ره بَخُرِدنَه، همون جور که مَقْدَسِ نوشته هَلَا دله بنوشتَه بَيِّه: «موسي آسمون چم وشون نون هِدا تا بَخُرِن.»^{۳۲} عيسى- چواب هِدا: «حِيَقَّتِن، شِمَا ره گامبه، موسي تَيِّه که اون نون آسمون چم شِمَا ره هِدا، بلکه مِ پِير که حِيَقَّي نون آسمون چم شِمَا ره دنه.»^{۳۳} چوون خِدَلَا نون، اوبي که آسمون چم انه و دنيا ره زندگي بَخُشنه.»^{۳۴} پس باته: «آقا؛ هَمِش اين نون اما ره هاده.»^{۳۵} عيسى وشون باته: «اون نونی که زندگي بَخُشنه مِن هَسِمه. هرکي مِ پَلَى بَيِّه، وشنا نَوونه، و هرکي مِ ره ايمون بياره هَيَج وخت تِشنا نَوونه.»^{۳۶} ولی همون جور که شِمَا ره باتمه، هرچَن مِ ره بَدِيني، ولی هَمِتَي ايمون نياريني.^{۳۷} تِمُوك كَسَابِي که پِير مِ ره دنه، مِ پَلَى انه؛ و هرکي که مِ پَلَى انه، و هر هَيَج وخت شه پَلَى چم بِيرون نَكَامبه.^{۳۸} چوون آسمون چم چِرْ نِيَمومه تا شه خواسه ره إنجم هاديم، بلکه بَيِّمومه تا شه بَفَرْسِيه خواسه ره إنجم تِرسونم.^{۳۹} و م بَفَرْسِيه خواسه اين که از اون گسَابِي که و هر ره هِدا، هَيَج گِدوم از دَسْ نَدَم، بلکه وشون قيامتِ روز دله زنده هاکانيم.^{۴۰} چوون مِ پِير خواسه اين که هرکي که رِيكَاهه اميد دَونَه و هر ره ايمون بياره، زندگي ابدی ره داره، و مِن قيامتِ روز و ره زنده کامبه.

«اون وخت يهوديون و هَخُوري غِرَغَر هاكارنه، چوون که باوته بَيِّه: «من اون نون هَسِمه که آسمون چم بَيِّمو.»^{۴۱} وشون باته: «مَكَه اين مردي، عيسى، يوسيف رِيكَاهه که اما و ه پِير مار اشنا سِمبِي؟ پس چي طي که آلن گانه، «آسمون چم بَيِّموه؟»^{۴۲} عيسى- وشون چواب هِدا: «شه دله آنده غِرَغَر تَكَنَّين.»^{۴۳} هَيَج کس نَتَونَه مِ پَلَى بَيِّه به چَز اين که پِير که مِ ره بَفَرْسِيه و هر ره سَمَت بَكَشونه، و مِن قيامتِ روز، و هر زنده کامبه.^{۴۴} پِغمِيرون بنوشتَه هَلَا دله بَيِّمو که همه خِدَلَا چم تعليم گِرِنَه.» پس هرکي خِدَلَا چم بِشَنَسَه بوئه و هه چم تعليم بَيِّته بوئه، مِ پَلَى انه.^{۴۵} هَيَج کي آسمونی پِير نَدِيَه، به چَز اونی که خِدَلَا چم هَسَه؛ و ه پِير بَدِينه.^{۴۶} حِيَقَّتِن، شِمَا ره گامبه، هرکي ايمون داره، زندگي آبدی ره دارنه.^{۴۷} من اون نونی هَسِمه که زندگي بَخُشنه، شِمَه اجداد، مَنَّا ره صحرالا دله بَخُرِدنَه، با اين حال بَمِردنه.^{۴۸} نونی که آسمون چم انه جوری که هرکي و هه چم بَخُرِه، دِيَه نَمِيرِنَه. من اون نونی هَسِمه که زندگي بَخُشنه و آسمون چم انه. هرکي اين نون چم بَخُرِه، تا آيد زنده موندنه. مَنَّا اون نونی که دِمه تا دَنِيلَا مَرِدم زنده زنده.

پس يهوديون ميون بحث دَكَته و گاتنه «چي طي اين مردي توندَه شه تَن اما ره هاده تا بَخُرِيم؟»^{۴۹} عيسى وشون باته: «حِيَقَّتِن، شِمَا ره گامبه، تا إنسان رِيكَاهه تَن تَخُرِين و هه خون نَتوشين، شه دله زندگي ندارني.^{۵۰} هرکي مَنَّا بَخُرِه و هه خون بَنوشه، زندگي آبدی دارنه، و مِن قيامتِ روز و ره زنده کامبه.^{۵۱} چوون مَنَّا بَخُرِدنَه حِيَقَّي و هه خون نَتوشيني حِيَقَّي هَسَه.^{۵۲} کَسَي- که مَنَّا خارنه و هه خون نَتوشه، در من موندنه و مِن در و هه موندِمبه.^{۵۳} همون جور اون پِير که زندگي دنه مِ ره بَفَرْسِيه و مِن همون پِير خاطري زِنِيمه، همون

جورم اونی که مِ ره بَخُرَه مِ خاطری زِنده موندنه.^{۵۸} این اون نونی که آسِمونِ چم بییمو؛ نا اون نون واری که شمه اجداد بَخُرَدنه، و با این حال بَمُونَدنه؛ بلکه هر کی که این نون چم بَخُرَه، تا آید زنده موندنه.^{۵۹} عیسی. این گباره وختی بَزو که گفرناحوم پتا عبادتگاه دله داشته تعليم داده.

پطرس اعتراف کانده

^{۶۰} خله از عیسی شاگردون وختی این گب بِشُنْسِنَه باتنه: «این گب سنگین، کی تونده اون قبول هاکانه؟»^{۶۱} ولی عیسی. که دونسه و شاگردون این جریان وسه غیرگراندنه، وشون باتنه: «(آیا) این جریان شما ره ناریحت کانده؟»^{۶۲} پس اگه انسان ریکا ره بَوینین که به جای که اول دییه لو شونه، چی کاندینی؟^{۶۳} خِدَالاً روح که زنده کانده؛ تن فایده‌ای ندارنه. گب های که من شما ره بَزومه، روح و زندگیه.^{۶۴} ولی بعضی از شما دَرَنَه که ایمون نیارننه.» چوون عیسی از اول دونسه چه گسای ایمون نیارننه و اون کیه که وه ره دشمن تسلیم کانده.^{۶۵} و باتنه: «این وسه شما ره باتمه هیچ کی نَتوَنَدَه مِ پلی بیه، به چ این که از طرفِ آسِمونی پییر وه ره هِدا بَووه بوئه.»^{۶۶}

^{۶۷} بعد، خله از وه شاگردون، بَرَدَگَرِدَسَنَه و دییه وه ره همراهی نکاردنه.^{۶۸} پس عیسی. اون دوازده شاگرد باتنه: «(آیا) شما هم خوانی بُورین؟»^{۶۹} شَمَعُون پِطَرُس چواب هدا: «آقا، کنه تلی بُوریم؟ زندگی آبدی کلام، تِ تلی ذره.^{۷۰} و اما ایمون بیاردمی و دومبی که بت اون فَدَوس خدا هَسَى.»^{۷۱} عیسی. وشون چواب هدا: «مَكَّه شما دوازده نَفِر مِن إنتخاب نَكَارَدَمَه؟ با این وجود، يه نَفِر از شما پتا ابلیس.»^{۷۲} عیسی، یهودا، شَمَعُون آسْخَرِيوطی ریکا ره اشاره کارده، چوون وه که پتا از اون دوازده نَفِر بیه، خواسه عیسی. ره دشمن تسلیم هاکانه.

عیسی به عید خیمه‌ها شونه

^{۷۳} بعد از اون، يه چن وخت، عیسی. جلیل منطقه دله گِردسَه، چوون نخواسه یهودیه منطقه دله دَووه، چوون یهودیون خواسنه وه ره بَکوشن. ^{۷۴} عید خیمه‌ها که پتا از یهودیون عید بیه، نَزِيك بَیِّه،^{۷۵} پس عیسی بِرارون وه ره باتنه: «اینجه ره ترک هاکان و به یهودیه بُور تا ات شاگردون هم کاری که کاندی ره بَوین،^{۷۶} چوون هرکی بخواه معروف بَووه، پنهونی کار نَکانَدَه. تِ که این کارا ره کاندی، شه ره دِنِیا ره سِراغ هاده.»^{۷۷} چوون حَتَّی وه بِرارون هم وه ره ایمون نیارده بینه.^{۷۸} عیسی. وشون باتنه: «هَمَتِی مِ وخت نَرسِیه، ولی شمه وسه هر وختی مِناسِب.^{۷۹} دُنیا نَتوَنَدَه شمه جم بِزار بُوئه ولی مِ چم بِزار، چوون من شهادت دمبه که وه کارا بَدَه.^{۸۰} شِما، عید وسه بُورین، مِن این عید وسه نِمبَه، چوون هَمَتِی وخت نَرسِیه.»^{۸۱} عیسی این باتنه و جلیل دله بَمُونَسَه.

^{۸۲} ولی بعد از اون که وه بِرارون عید وسه بُوردنَه، شه هم بُورده، ولی نا آشکار بلکه

پنهونی. ^{۱۱} یهودیون، عیدِ موققه و دِمبال گِردِسنه، گاتنه: «اون مردی کجه دره؟» ^{۱۲} مردم میون عیسی. خوری خله بچ بچ بیهه. بعضیا گاتنه: «خوار مردی». ولی بعضی. دییه گاتنه: «نا! مردم از راه به در کانده.» ^{۱۳} ولی چوون یهودیون چم ترسینه، و خوری هیچ کی علی کب نزوئه.

^{۱۴} یه هفته عید، نصف بیهه بیهه، که عیسی. یهودیون معبد دله بییمو و شروع به تعلیم هداین هاکارده. ^{۱۵} یهودیون بہت هاکاردنه، باتنه: «این مردی که اصلاً دین درس نخوندسه، چی طی تونده این جور علمی داره؟» ^{۱۶} پس عیسی. وشون چواب باته: «م تعالیم م چم نییه، بلکه از ظرف اونی که م ره بفرسیه. ^{۱۷} اگه کسی. بخواه خدا خواسه ره انجام هاده، فهمنه که این تعالیم خدای چم هسه یا من شه چم گامبه. ^{۱۸} اونی که شه چم گانه، شه چلال دِمبال دره، ولی اونی که شه فرسنده چلال خوانه، راس گانه و وه دله هیچ دروی ذنیه. ^{۱۹} مگه موسی پیغمبر، شریعت شما ره ندا؟ ولی همتی هم هیچ کدوم از شما اون غیل نکانده. چه م بکوشتن دِمبال درنی؟ ^{۲۰} جمیت چواب هدانه: «ت دوو دارنی! کی بت بکوشتن دِمبال دره؟» ^{۲۱} عیسی وشون چواب باته: «من پتا کار هاکاردمه و شما همه و چم بیهت هاکاردینی. ^{۲۲} موسی، ختنه هاکاردن حکم شما ره هیدا - البته این نا موسی چم بلکه قوم اجاداد چم بیهه - این وسه، مقدس شنبه دله ریکائون ختنه کاندیفی. ^{۲۳} اگه آدم مقدس شنبه دله ختنه بونه تا موسی شریعت نشکه، پس چه، وختی پتا آدم مقدس شنبه دله سلامتی کامل دِمبه، م چم عصبانی؟ ^{۲۴} ظاهر چم داوری نکنین، بلکه به حق داوری هاکانین.»

^{۲۵} پس، بعضی از اورشلیم مردم باتنه: «مگه این همونی نیه که وه بکوشتن دِمبال درنیه؟ ^{۲۶} وه اینجه دره و دره علی گب زنده و وشون وه ره هیچی نازنه! ممکنه قوم گت گت راس راسی پنهانمه بوئن که وه همون مسیح موعود؟ ^{۲۷} اما دومبی این مردی کجه چم بییمو، ولی وختی مسیح موعود ظهور هاکانه، هیچ کی ندونه وه کجه چم انه.» ^{۲۸} اون وخت عیسی. تعلیم هداین موققه، معبد دله، بلنده ونگ همراه باته: «م ره اشناسینه و دوندینی کجه چم امبه. ولی من شه نییمومه. اونی که م ره بفرسیه، حق؛ و شما وه ره نیشناستنی. ^{۲۹} ولی من وه ره اشناسیمه، چوون من وه ظرف چم بییموه و وه م ره بفرسیه.» ^{۳۰} پس اونا این دِمبال ذنیه وه ره دستگیر هاکانین، ولی هیچ کی وه سمت دس بلنده نکارده، چوون همتی وه وخت نرسی بیهه. ^{۳۱} با این وجود، خله از مردم وه ره ایمون بیاردنه، وشون گاتنه: «مگه وختی مسیح موعود بیهه، این مردی چم ویشور معجزه کانده؟»

^{۳۲} فریسیون گوش برسیه که جمیت عیسی. خوری این جور گب های زندنه. پس معبد گت گت کاهنون و علما فرقه فریسی، معبد نگهbonون بفرسینه تا وه ره دسگیر هاکانین. ^{۳۳} اون وخت عیسی. باته: «یه چن وخت دییه شمه همراه درمبه، و بعد شه فریسنده پلی شومبه. ^{۳۴} م دِمبال گِردِنی، ولی م ره پی دا نکاندینی؛ اونجه که مین درمبه، شما نتوندینی بین.» ^{۳۵} پس یهودیون همدییه ره گاتنه: «این مردی کجه خوانه بوره که اما نتومبی وه ره پی دا هاکانیم؟ (آیا) خوانه یهودیون پلی که یونان دله پخش پلانه بوره و یونانیون تعلیم هاده؟ ^{۳۶} وه منظور جی بیهه که باته "م دِمبال گِردِنی، ولی م ره پی دا نکاندینی؛ و اونجه که مین درمبه، شما نتوندینی بین؟»

۳۷ عید هفت‌هه آخرين روز که عيد گتريين روز بيه، عيسى پلند بيه و پلند ونگ همراه باته: «هرکي تشنائه، م پلی بيه و بنوشه.^{۳۸} هرکي م ره ايمون دارنه، همون جور که مقدس تبتوشه گانه، وه دل چم کيله اوبي راه گفنه که زندگي بخشنه.»^{۳۹} عيسى- اين گب روح القدس خوري تزو، که اوناي که وه ره ايمون بيارن اون پي دا کانينه چوون روح القدس همتی هدا نيه بيه، اين وسه که عيسى همتی چلال نيتنه بيه.^{۴۰}

۴۱ بعضی- از مردم، وختی اين گبا ره بشنسته باته: «راس راسي که اين مردي همون پيغميری که موسى پشگوی هاکارده بيه.»^{۴۱} بقیه گاتنه: «مسیح موعود.» ولی يه دسه دبيه پرسينه: «مگه مسیح، جليل چم ونه بيه؟»^{۴۲} مگه مقدس كتاب ها دله ناوتنه که مسیح، داود نسل چم هسه و بيت لحم چم، ده اى که داود اوون دله زندگي کارده، انه؟»^{۴۳} پس مردم دله، عيسى- خوري اختلاف دكته.^{۴۴} بعضيا خواسته وه ره دسگير هاکاين، ولی هيج کي وه سمت دس پلند نكارده.

۴۵ پس معبد نگهبونون، معبد گت گت کاهنون و علماء فرقه فريسي- پلی بردگرديسته وشون نگهبونون چم پرسينه: «چه عيسى. ره نيارديني؟»^{۴۶} نگهبونون چواب هدانه: «تا آلن، هيج کي اين مردي واري گب نزوئه!»^{۴۷} فريسيون وشون چواب باته: «مگه شما هم گول بخورديني؟»^{۴۸} (آيا) قوم گت گت يا فريسيون چم هيج کي دره که وه ره ايمون بيارده بوئه؟^{۴۹} ولی اين مردم که شريعت چم هيچي تدوندنه، ملعوننه.»

۵۰ نيقوديموس، که پيش تر عيسى- پلی بورده بيه و پتا از فريسيون بيه، وشون باته: «مگه آمه شريعت، کسي. ره بدون اينکه اول وه گب بيشنه و بفهمه چي هاکارده، محکوم کانده؟»^{۵۱} وشون چواب هدانه: «مگه ت هم جليلي هسي؟ تحقيق هakan و بويين که هيج پيغميری جليل چم نته.»^{۵۲} بعد هر كدوم شه سره بوردن.

۱ عيسى زيتون کوه بورده.

زناكار زنا بخشين

۲ زود صواحي، عيسى آي دواره معبد دله بورده. تموم مردم و پلی بيمونه؛ وه هنيشته و وشون تعليم هدا. ۳ همون مووقه، تورات مامون و علماء فرقه فريسي، پتا زنا ره که زنا مووقه بيته ببنه ره مردم ميون بيارده،^۴ عيسى ره زنا ره زنا مووقه بيته.^۵ موسى، شريعت دله اما ره حکم هاکارده که اين جور زن ها ونه سنگسار بتوون. اسا، ت چي گاني؟^۶ اين باته تا وه آزمود هاکاين و يه چي وه متهم هاکاردن وسه پي دا هاکاين. ولی عيسى، خم بييه و شه انگوس همراه بنه سر نبوشه.^۷ ولی چوون وشون همین جور و چم سائل کاردن، عيسى- راس بييه و وشون باته: «شممه ميون، هرکي که گناهی نكارده، آولين سنگ وه ره تزنه.»^۸ و آي دواره خم بييه و بنه سر نبوشه.^۹ ولی وختي اونا اين گب بشنسته، تک تک، از گت تا کچيك اونجه چم بوردن و عيسى. اون زنا همراه که وه روب رو ايست هاکارده بيه تينا نمونسه.^{۱۰} عيسى راست بييه و وه ره باته: «اى زنا، اونا کجه دزنه؟ هيج کي

تِ ره مَحْكُوم نَكَارَدَه؟»^{۱۱} زِنَا باتَه: «هِيجْ كِي، آقا.» عِيسَى وَه رَه باتَه: «مِنْ هَمْ تِ ره مَحْكُوم نَكَامَبَه. بُور و دِيَيَه گِنَاه نَكِن.»

من نورِ دُنْيَا هَسِيمَه

۱۲ عِيسَى آتَ كَش دِيَيَه مَرَدِم هِمْرَاه گَب بَزو، باتَه: «مِنْ نُورِ دُنْيَا هَسِيمَه. هَرَكِي مِ دِمْبَال بِيَه، تارِيَكِي دَلَه رَاه نَشُونَه، بَلَكَه زَنْدِي نُور دَارَنَه.»^{۱۳} پِس عَلِمًا فِرقَه فَرِيسِي. وَه رَه باتَه: «تِ شَهَادَه، شَه وَسَه شِهادَت دِنِي، پِس تِ شَهَادَت اعْتَبارِي نِدارَنَه.»^{۱۴} عِيسَى وَشُونِ جِواب باتَه: «حَتَّى أَكَه مِنْ شَه، شَه وَسَه شِهادَت هَادِم، مِ شِهادَت رَاسِ، چَوَونِ دَوْمَبَه كَجَه چِم بَيِّمُومَه وَكَجَه شُومَبَه. ولَي شِيمَا نَدوِنَدِنَي مِنْ كَجَه چِم بَيِّمُومَه وَكَجَه شُومَبَه.»^{۱۵} شِيمَا آدمِيزَادِ فَكَرِ هِمْرَاه دَاوَرِي كَانِدِينَي، ولَي مِنْ هِيجْ كِي رَه دَاوَرِي نَكَامَبَه.^{۱۶} ولَي حَتَّى أَكَه دَاوَرِي هَمْ هَاكَانِم، مِ دَاوَرِي درِسِ، چَوَونِ مِنْ تَيَّنَا دَاوَرِي نَكَامَبَه، بَلَكَه پِيَرِي كَه مِ رَه بَفَرِيسِيَه هَمْ مِ هِمْرَاه دَرَه.^{۱۷} شِيمَه شَرِيعَتِ دَلَه بَنْوَشَتَه تَيَّيَه، دَيَّا شَاهِيد شِهادَت اعْتَبار دَارَنَه.^{۱۸} مِنْ شَه، شَه وَسَه شِهادَت دِمْبَه، وَپِيرِي هَمْ كَه مِ رَه بَفَرِيسِيَه، مِ وَسَه شِهادَت دِنِه.»^{۱۹} اُونَ وَخَتْ وَه رَه باتَه: تِ پِيرِ كَجَه دَرَه؟»^{۲۰} عِيسَى جِواب هِدا: «نَامِ رَه إِشَناَسِينَي وَنَامِ پِيرِي. أَكَه مِ رَه إِشَناَسِينَي مِ پِيرِ هَمْ إِشَناَسِي بَيِّنَي.»^{۲۱} عِيسَى اِينِ گَب وَحَتَّى بَزو، كَه مَعَبِّدَ خَزانَه دَلَه تَعلِيمَ دَائِه، ولَي هِيجْ كِي وَه رَه دَسْكِير نَكَارَدَه، چَوَونِ وَخَتْ هَمَتِ تَرِسِي بَيِّه.

۲۱ بَعْد آتَ كَش دِيَيَه وَشُونِ باتَه: «مِنْ شُومَبَه وَشِيمَا مِ دِمْبَال گِرَدِنَي، ولَي شَه گِنَاه دَلَه مِيرِنَي. اوْنَجَه كَه مِنْ شُومَبَه، شِيمَا نَتوِنَدِنَي بَيِّنَنَه.»^{۲۲} پِس يَهُودِيَونِ باتَه: «مَكَه خَوانَه شَه رَه بَكُوشَه كَه گَانَه «اوْنَجَه كَه مِنْ شُومَبَه، شِيمَا نَتوِنَدِنَي بَيِّنَنَه؟»^{۲۳} عِيسَى وَشُونِ باتَه: «شِيمَا زَمِينَيَه، مِنْ آسَمُونِيه. شِيمَا اِينِ دِنِيَا چِم هَسِيمَي، ولَي مِنْ اِينِ دِنِيَا چِم نِيمَه.»^{۲۴} شِيمَا رَه باتِمَه كَه شَه گِنَاهُونِ دَلَه مِيرِنَي، چَوَونِ اَكَه اِيمُونِ نِيَارِينَ كَه مِنْ وَه هَسِيمَه، شَه گِنَاهُونِ دَلَه مِيرِنَي.^{۲۵} عِيسَى رَه باتَه: «تِ كَي هَسِي؟» عِيسَى جِواب هِدا: «هَمُونِي كَه از اُولِ شِيمَا رَه باتِمَه.»^{۲۶} خَلَه چِيزَا دَارَمَه كَه شِيمَه خَورِي بَارِم وَشِيمَا رَه مَحْكُوم هَاكَانِم. ولَي اُونَي كَه مِ رَه بَفَرِيسِيَه، حَقَّ وَمِنْ اُونِچِي كَه وَه چِم بُشِنِسِيمَه رَه دِنِيَا رَه اَعْلَامَ كَامَبَه.^{۲۷} وَشُونِ نِفَهَمِسَنَه كَه عِيسَى آسَمُونِي پِيرِ خَورِي، وَشُونِ هِمْرَاه گَب رَنَدَه.^{۲۸} پِس عِيسَى وَشُونِ باتَه: «وَخَتِي كَه اِنسَانِ رِيَكارِه بِلَندَهَا كَارِديَنَي، اُونَ موَوِّقه فَهَمِنَي كَه مِنْ وَه هَسِيمَه وَشَه چِم كَارِي نَكَامَبَه، بَلَكَه فِقط اُونَي رَه گَامَبَه كَه پِيرِ مِ رَه يَادِ هِدا.^{۲۹} وَه كَه مِ رَه بَفَرِيسِيَه، مِ هِمْرَاه دَرَه. وَه مِ رَه تَيَّنَا نَيِّيشَتَه، چَوَونِ مِنْ هَمِش اُونِچِي كَه وَه رَه خَشَالَ كَانَدَه رَه بَه جَاهَارَمَه.^{۳۰} وَخَتِي كَه دَاشَتَه اِينِ گَبا رَه زَوَئِه، خَيلِيا وَه رَه اِيمُونِ بِيارِدَنَه.

حَيِيقَتِ شِيمَا رَه آَزَادَ كَانَدَه

۳۱ بَعْد عِيسَى- يَهُودِيَونِي كَه وَه رَه اِيمُونِ بِيارِدَه بَيِّنَه رَه باتَه: «أَكَه مِ كِلامِ دَلَه بَمُونَينِ، حَيِيقَنِ مِ شَاگَرِدَنَه.^{۳۲} وَحَيِيقَتِ إِشَناَسِينَي، وَحَيِيقَتِ شِيمَا رَه آَزَادَ كَانَدَه.»^{۳۳} وَشُونِ جِواب هِداَنَه: «إِما اِبرَاهِيم بِيعَمِر وَچَوَنِي وَهِيجْ وَخَتْ هِيجْ كِي نُوكِر نَبِيَي. پِس چَي طَيَ كَه گَانَي آَزَادَ بَومَي؟»^{۳۴} عِيسَى جِواب هِدا: «حَيِيقَنِ، شِيمَا رَه گَامَبَه، كَسَيَ كَه گِنَاه كَانَدَه، گِنَاه نُوكِر.»^{۳۵} نُوكِر هَمِش سِره دَلَه نَمُونَدِنَه، ولَي رِيَكا هَمِش سِره دَلَه مُونَدِنَه.^{۳۶} پِس اَكَه رِيَكا شِيمَا رَه

آزاد هاکانه، حییقَن آزاد بونِنی.

۳۷ «دومبه که ابراهیم پیغمیر و چونی، با این وجود آی هم م بکوشتن دمبال درنی، چوون م کلام شمه دل دله جای ندارنه.»^{۳۸} من اون چی چم شه پییر پلی تبدیمه گامبه و شما اون چی که شه پییر چم پیشنسنی ره انجام دینی.»^{۳۹} وشون چواب هدانه: «آمه پییر ابراهیم پیغمیر.» عیسی. باته: «اگه ابراهیم و چون بینی، کارابی که ابراهیم کارده ره کاردینی.»^{۴۰} ولی شما م بکوشتن دمبال درنی؛ و من اونیمه که حییقتی که خدا چم پیشنسنی ره شما ره باتیمه. ابراهیم این جور کاری نکارد.»^{۴۱} ولی شما شه پییر کارا ره انجام دینی.»

وشون و ره باتنه: «اما حرومزاوه نیمی! پتا پییر داری که اون خدالا.»^{۴۲} عیسی. وشون باته: «اگه خدا شمه پییر بیبه، م ره دوس داشتینی، چوون مِن خدالا طرف چم بیتمومه و آلن اینجه درمبه. من خدسر نیتمومه، بلکه وه م ره بفرسیه.»^{۴۳} دوندینی چه وسه م گب نفهمنی؟ این وسه که شما نتوندینی اونچی که گامبه ره تحمُل هاکانین.»^{۴۴} شما شه پییر ابلیس و چونی و خوانی شه پییر خواسه ها ره به جا بیارین. وه از اول قاتل بیبه و حییقت هماره کاری ندارنه، چوون هیچ حییقتی وه دله دنیه. هر وخت دراغ رنده، شه ذات چم گانه؛ چوون دراغ رن و دراغ رن هلا پییر.^{۴۵} ولی چون حییقت شما ره گامبه م گب باور نکاندینی.»^{۴۶} کیدوم پتا از شما تونده م ره به گناهی محکوم هاکانه؟ پس اگه حییقت شما ره گامبه، چه م گب باور نکاندینی؟^{۴۷} کسی که خدالا چم هسه، خدالا کلام گوش دنه؛ دلیل اینکه شما خدالا کلام گوش نینی، این که خدالا چم نینی.»

پش از ابراهیم مِن درمبه

۴۸ یهودیون و هر چواب باتنه: «مگه درس ناویتیمی که سامری هسی و دو دارنی؟»^{۴۹} عیسی چواب هدا: «من دو ندارمه، بلکه شه پییر حرمت اییلمه، ولی شما م ره بی حرمتی کاندینی.»^{۵۰} با این وجود من شه، چلال دمبال ذنیمه. پتا دیبه اون دمبال دره، همون هم داور.»^{۵۱} حییقَن، شما ره گامبه، اگه کسی-م کلام عمل هاکانه، هیچ وخت مرگ نوینده.»^{۵۲} یهودیون و ره باتنه: «آلن دیبه باور هاکاردمی که دوو دارنی! ابراهیم و پیغمبرون بمردنه، و اساتِ کانی، اگه کسی-م کلام عمل هاکانه، هیچ وخت مرگ نوینده!»^{۵۳} مگه ت آمه پییر ابراهیم چم ستری؟ وه بمرده، و پیغمبرون هم بمردنه. شه ره کی دوندی؟»^{۵۴} عیسی چواب هدا: «اگه من شه ره چلال هادم، م چلال آرژشی ندارنه. اوئی که م ره چلال دنه، م پییر، همونی که شما گانی، آمه خدالا.»^{۵۵} شما و ره نیشناسینی، ولی من و ره إشناسمبه. اگه بارم وه ره نیشناسمبه، شمه واری دراغ رنمه. ولی من وه ره إشناسمبه و وه کلام عمل کامبه.»^{۵۶} شمه پییر ابراهیم، خشالی کارده که م روز بونینه؛ اون بدهنه و خشال بیبه.»^{۵۷} یهودیون وه ره باتنه: «همتی بینجاه سال ندارنی و ابراهیم بدی ای؟»^{۵۸} عیسی. وشون باته: «حییقَن، شما ره گامبه، پش از اون که ابراهیم دووه، مِن هسیمه!»^{۵۹} پس وشون سنگ تبیته تا وه سنگسار هاکانین، ولی عیسی شه ره قایم هاکارده و معبد چم بیرون بورده.

عیسیٰ پتا کور مادرزادِ شفا دنہ

وختی عیسیٰ راهِ دله شیئه، پتا کور مادرزادِ بدیئہ۔^۲ وہ شاگردون وہ جم پیرسینہ: «اسا، کی گناہ هاکارده کہ این مردی کور دنیا بیتمو؟ وہ گناہ هاکارده یا وہ پیغمار؟»^۳ عیسیٰ چواب ہیدا: «نا وہ، ونا وہ پیغمار؛ بلکہ این جور بییه تا خدا کارا وہ دلہ ظاہر بَووہ۔^۴ تا روز ونه م فرسنده کارا رہ انجام هادیم؛ درہ شو بونہ، کہ اوں دلہ کسی۔ نتوندہ کار هاکانہ۔^۵ تا وختی کہ دنیا دلہ درمیہ، دنیا نور حسمہ۔»^۶ اینا رہ باتھ و بینہ سر تُف دم هدا، تیل بساتھ و اوں اوں مردی چشلا سر بمالسہ^۷ و وہ رہ باتھ: «بور و سیلوآم حوض دلہ شہ چشا رہ بشور۔(سیلوآم به معنی "بفرسیہ" ہے)» پس اوں کور بُوردہ و بُشسے، وہ چشا سو دکتہ و تردگردیسه۔

همسادہ ها و اونای کہ وہ رہ پیشَر گدای موقوہ بدیئہ بینہ، گاتنہ: «مگہ این ہمون مردی نیہ کہ نیشتہ بییه و گدای کاردہ؟»^۹ بعضیا باتنہ: «ہمون۔» بعضی دییہ باتنہ: «نا؛ وہ رہ موندنہ۔» ولی شہ ہی گاتنہ: «من ہمون مردیمہ۔»^{۱۰} پس، وہ رہ باتنہ: «جی طی ہ چشا سو دکتہ؟»^{۱۱} وہ چواب ہدا: «پتا مردی کہ وہ اسم عیسیٰ بییه، تیل بساتھ و اوں مہ چشلا سر بمالسہ و باتھ "سیلوآم" حوض بُور و شہ چشا رہ بشور۔» پس بُوردمہ، بُشیسمہ و م چشا سو دکتہ۔»^{۱۲} وہ رہ باتنہ: «وہ کجھے درہ؟» چواب ہدا: «ندومہ۔»

پس اوں مردی کہ قیلاؤ کور بییه رہ علیماً فرقہ فریسی۔ پلی بیاردنہ۔^{۱۴} اوں روزی کہ عیسیٰ تیل بساتھ و وہ چشا رہ واز هاکارده، مقدس شنبہ بییه۔^{۱۵} پس فریسیون آی دواڑہ وہ چم سٹال هاکاردنہ کہ چی طی وہ چشا سو دکتہ۔ وہ وشون چواب باتھ: م چشلا سر تیل بمالسہ، بُشیسمہ و اسا ویمہ۔^{۱۶} بعضی فریسیون باتنہ: «اوں مردی خدا طرف چم نییہ، چوون یہودیون مقدس شنبہ قانون بہ جا نیارنہ۔» ولی بعضی دییہ باتنہ: «کسی کہ گناہکار چی طی توندہ این جور نشونہ و معجزاتی هاکانہ؟» و وشون میون اختلاف دکتہ۔^{۱۷} پس آت کش دییہ اوں کور مردی رہ باتنہ: «ت وہ خُوری چی گانی؟ چوون وہ ت چشا رہ واز هاکارده۔» وہ باتھ: «وہ پتا پیغمیر۔»

ولی یہودیون ہمتی باور نداشتند کہ وہ کور بییه و وہ چشا سو دکتہ، تا اینکہ اوں مردی پیغمار کہ وہ چشا سو دکتہ بییه رہ بخواستہ^{۱۹} و وشون جم پیرسینہ: «آیا) این شہمہ ریکائی، ہمونی کہ گانی کور دنیا بیتمو؟ پس چی طی الین ویندہ؟»^{۲۰} اوں مردی پیغمار چواب ہدانہ: «دومبی کہ آمہ ریکائی و دومبی ہم کہ کور دنیا بیتمو۔^{۲۱} ولی الین جی طی ویندہ، یا کی وہ چشا رہ واز هاکارده رہ اما ندومی۔ وہ جم پیرسین۔ وہ شہ گتی و شہ، شہ خُوری گب زندہ۔»^{۲۲} اوں مردی پیغمار یہودیون ترسی جم این چیزا رہ باتنہ۔ چوون یہودیون قیلاؤ مقدس بیی بینہ هر کی اقرار هاکانہ کہ عیسیٰ ہمون مسیح موعود، وہ رہ عبادتگاہ چم بیرون هاکانیں۔^{۲۳} این وسہ بییہ کہ وہ پیغمار باتنہ، «وہ شہ گت؛ وہ جم پیرسین۔»

پس آت گش دییہ اوں مردی کہ قیلاؤ کور بییه رہ بخواستہ، وہ رہ باتنہ: «جلالِ خدا رہ هادہ! اما دومبی کہ این مردی پتا گناہکاری۔»^{۲۵} اوں مردی چواب ہدا: «ندومہ وہ گناہکار یا نا۔ فقط یہ چی دومبی، و اوں اینکہ کور بیمہ، و الین ویمہ۔»^{۲۶} فریسیون وہ رہ باتنہ: «ت ہمراہ چی هاکارده؟ چی طی ت چشا رہ واز هاکارده؟»^{۲۷} اوں مردی چواب ہدا: «من کہ شہما رہ باتمہ، ولی شہما گوش نَدِینی؛ چہ خوانینی دوارہ بشُنُثین؟ مگہ شہما ہم خوانینی وہ

خوارگالش

^۱ «**حَيْقَنْ**، شِمَا ره گامبه، اونی که گُسْفِنَا ^۲لِكُلُوم دَرِ جِم دِلَه نَشَوَه، بلکه بِتَا دِبِيَه راهِ جِم لُوبُوره، دَزد و راهِزِن.

^۲ ولی اونی که درِ جِم دِلَه بِيَه، گُسْفِنَا ^۳گالِش. ^۴ دَرِيون، درِ و سه و از کانده و گُسْفِنَا و ونگِ گوش دِنَه؛ و شه گُسْفِنَا ره به اسم صدا کانده و اونا ره بِيرون و رنه.

^۵ وَخْتِ تِمُوم شه گُسْفِنَا ره بِيرون بَورَدَه، اوذا ^۶پِش، راه شونه و گُسْفِنَام و دِمبَال شونِنَه، چوون و ونگِ اشناسِنَه.

^۷ هیج وخت غریبِه دِمبَال نَشَونَه، بلکه وه جِم فِرار کاندَه، چوون غریبِه ها و نگِ نِشانِسِنَه.

^۸ عیسي این مَثِل وشون و سه باته، ولی وشون نِفَهِمِسِنَه دَرَه وشون چی گانه.

^۹ پس آت کش دِبِيَه وشون باته: «**حَيْقَنْ**، شِمَا ره گامبه، گُسْفِنَا ^{۱۰}و سه من، "در" هَسِمَه؛

^{۱۱} تِمُوم اونای که م جِم قبلت بِيَمِونَه، دَزد و راهِزِنَه، ولی گُسْفِنَا وشون گِبِ گوش نِدانه.

^{۱۲} مِن "در" هَسِمَه؛ هر کی که م راهِ جِم دِلَه بُوره نجات گِرنَه، و دله بِيرون کانده و واشگاه پی دَزد نِنه به چِز این و سه که تَدِرَه و تَكُوشَه و نابود هاکانه؛ مِن بِيَمِومَه تا وشون، زندگی دارِن و اونِ فراوونی ہِمراه دارِن.

^{۱۳} «من خوارگالشمه. خوارگالش شه جان گُسْفِنَا ^{۱۴}و سه ایلَنه. ^{۱۵} کسی. که دَسْمِز گِرنَه، چوون گالِش نِيه و گُسْفِنَا و سه نِينَه، هر وَخْت بَويَه و رِگِ انه، گُسْفِنَا ره ایلَنه، فِرار کانده و وِرگ گُسْفِن تَبَ زَنَه و گِرنَه و بِخش و بِلا کانده. ^{۱۶} کسی. که دَسْمِز گِرنَه فِرار کانده،

شاگرد بَووين؟» ^{۱۷} وشون وه ره فوش هِدانه، باته: «تِ شه وه شاگردی! اما موسى بِيَمِير شاگردیمي.

^{۱۸} اما دومبی خدا موسى ہِمراه گِبَ بَزو. ولی نَدوَمَي اين مردي كِجه چِم بِيَمِمو. ^{۱۹} اون مردي وشون چِواب باته: «اين دِبِيَه خَلَه عَجِيب! با اينکه م جِشا ره واز هاکارده، هَمَتِي هم نَدوَنَدَنِي كِجه چِم بِيَمِمو.

^{۲۰} اما دومبی خدا گِناهکارون دِعا ره گُوش نَدِنَه، ولی اگه کسی. خِداپرس بُونَه و وه خواسه ره انجام هاده، خِدا وه دِعا ره گُوش دِنَه. ^{۲۱} از اول دِنِيَا تا آلن هیج وَخْت بِشُنسَه نِيه هیج کس کور مادرزاد چِشا ره واز هاکانه. ^{۲۲} اگه اين مردي خِدا طَرِفِ چِم نِيه، نَتوَنَسَه کاري هاکانه. ^{۲۳} وشون وه چِواب باته: «تِ که تماماً گِناه دله دِنِيَا بِيَمِموئی. اسَاء، اما ره هَم درس دِنَی؟» پس وه ره بِيرون هاکارده.

^{۲۴} وَخْتِ عیسي بِشُنسَه اون مردي ره بِيرون هاکارده، وه ره بِي دا هاکارده و وه چِم بِيَرسِيه: «انسان ریكا ره ايمون دارني؟» ^{۲۵} چِواب هِدا: «آقا، بار کي تا وه ره ايمون بِيارم.» ^{۲۶} عیسي. وه ره باته: «تِ وه ره بَدَى اى! وه هَمُونِي که آلن دَرَه تِ ہِمراه گِبَ زَنَه.» ^{۲۷} مردي باته: «آقا، ايمون دارمه.» وه پِش زانو بَزو و وه ره پِرسش هاکارده.

^{۲۸} عیسي باته: «من داوري و سه اين دِنِيَا دله بِيَمِومَه، تا اوناي که کورنه بَوينَن و اوناي که ويندنه کور تَبُونَن.» ^{۲۹} بعضی. از عَلَمًا فرقه فَرِيسِي. که وه پَلَى دِنَه، اين چِيزا ره بِشُنسَه پِرسِينه: «اما هَم گُوريَي؟» ^{۳۰} عیسي. وشون باته: «اگه کور بِيَنِي تَقصِيرِي نِداشتَينَي؛ ولی اسَا که گَانِي ويندِنِي، تَقصِيرِي کار مُونَدِنَنِي.

چوون دَسْمِز وَسَه کار کاندَه و گُسْفِنَا لَه فِكْر نَيْنِيه.^{۱۴} مِن خَوارِ گَالِشْمَه. مِن شَه گُسْفِنَا رَه اشنا سِمَبَه و مِن گُسْفِنَا مِر رَه اشنا سِنِنَه.^{۱۵} هُمُون جُور كَه پِيَرِم رَه اشنا سِنَه و مِنِم پِيَرِ اشنا سِمَبَه. مِن شَه جَان گُسْفِنَا لَه وَسَه ايلِمَه.^{۱۶} گُسْفِنَا دَيَّيَه هَم دَارِمَه كَه اين گَلَه چَم نَيْنِيه. اوْنَا رَه هَم وَنَه بِيارِم و اوْنَا هَم مِونَگ گُوش دَيَّنَه. اوْنَ وَخَتْ بِتَانَگَه بُونَه، پِتَانَگَه بُونَه هِمَرَاه.^{۱۷} پِيَرِ، اين وَسَه مِر رَه دُوس دَارِنَه كَه مِن شَه جَان ايلِمَه تَا اوْنَ آتَكَش دَيَّيَه پَس بَيرِم. هِيج کَي اوْنَ مِر چَم نَيْنِيه، بلَكَه مِن شَه مَيلِ هِمَرَاه اوْنَ دَمَبَه. اختيار دارِمَه اوْنَ هَادِم و اختيار دارِمَه اوْنَ آتَي دَوارِه پَس بَيرِم. اين حَكَم شَه پِيَرِ چَم بَيَّنَمَه.^{۱۸}

اين گَبَا خاطِرِي، آتَكَش دَيَّيَه يَهُودِيون دَلَه اخْتِلَاف دَكَتَه.^{۱۹} خَلَه از وَشُون بَاتِنَه: «وه دَوَوْ بَزو و خَلْ: چَه و گَب گُوش دَيَّنَى؟»^{۲۰} ولَي بَقِيَه بَاتِنَه: «اينَا بِتَانَه دَوَوْ بَزوَه گَب نَيْنِيه.

مَكَه دَوَوْ تَونَه كُورِ چَشِ وَاز هَاكَانَه؟»^{۲۱}

مِن و پِيَرِ بَاتِنَه

عَيْد وَقْفِ مَوْوَه، مَعِيد اورشَلِيم دَلَه بَرِسِيَه. زَمْسُون بَيَّه^{۲۲} و عَيْسِي. مَعِيد دَلَه سِليمَون رَفَاق سَر رَاه شَيْيَه.^{۲۳} پَس يَهُودِيون وَه دُور جَم بَيَّنَه و بَاتِنَه: «تا كَي خَوانِي اما رَه شَكَ دَلَه دَارِي؟ اكَه مَسِيح مَوْعِدَه هَسَي، اما رَه غَلَنِي بَار.»^{۲۴} عَيْسِي. جَواب هَدَا: «شَمَا رَه بَاتِنَه، ولَي باَور نَكَانِدِينَي. كَارَابِي كَه مِن شَه پِيَرِ اسَم هِمَرَاه كَامِبَه، مِسَه شَهادَت دَيَّنَه.^{۲۵} ولَي شَمَا ايمُون نَيَارِنَى، چوون مِن گُسْفِنَا چَم نَيْنِيه.^{۲۶} مِن گَنَجَه بُونَه؛ من اوْنَا رَه اشنا سِمَبَه و اوْنَا مِدَمَبَل اينَه.^{۲۷} مِن اوْنَا رَه زَنَدَگَي آبَدِي بَخِيشِمَبَه، اوْنَا هِيج وَخَت هَلاَكَ تَوَونَه. كَسَي اوْنَا رَه مِدَس چَم تَب تَزِنَه و تَيَّنَه.^{۲۸} مِن پِيَرِ كَه اوْنَا رَه مِر رَه هِدا هَمَه چَم گَت تَرِي، هِيج کَي تَنَونَه اوْنَا رَه پِيَرِ دَسِ چَم تَب تَبَزَه و تَيَّرَه.^{۲۹} مِن و پِيَرِ بَاتِنَه.^{۳۰}

اوْنَ وَخَتْ آتَكَش دَيَّيَه يَهُودِيون سَنَگ بَيَّنَتَه تَا وَه رَه سَنْگَسَار هَاكَانَه.^{۳۱} عَيْسِي- وَشُون بَاتِنَه: «پِيَرِ طَرَفِ چَم خَلَه خَوارِ كَارَا شَمَا رَه سِراغِ هَدَامَه. كِدُوم بَيَّنَه وَسَه خَوانِي مِر رَه سَنْگَسَار هَاكَانِين؟»^{۳۲} يَهُودِيون چَواب هَدَانَه: «خَوارِ كَار وَسَه تَه رَه سَنْگَسَار نَكَامِي، بلَكَه اين وَسَه كَه كُفرَگَانِي، چوون آدِمِي و گَانِي خَدَابِي.»^{۳۳} عَيْسِي. وَشُون چَواب بَاتِنَه: «مَكَه شِيمَه شَرِيعَت دَلَه بَنوَشَتَه نَيَّيَه كَه «مِن بَاتِنَه، شَمَا خَدَابِونَى»^{۳۴} اكَه خَدَادِسَابِي كَه وَه كِلام، وَشُون بَرِسِيَه رَه «خَدَابِونَ» بَاتِنَه - وَمَقْدَسِ بَنَوَشَتَه باطِلَ تَوَونَه.^{۳۵} چَي طَي تَونَنَى كَسَي. كَه پِيَرِ وَقْف هَاكَارَه و دِنَيَا دَلَه بَقْرِسِيَه رَه بَارِين «كُفرَگَانِي»، فِقط اين وَسَه كَه بَاتِنَه خَدَادِ رِيكَامَه؟^{۳۶} اكَه شَه پِيَرِ كَارَه إنجَام تَدَمَبَه، پَس مِر رَه ايمُون نَيَارِنَه.^{۳۷} ولَي اكَه إنجَام دَمَبَه، حتَّى اكَه رَه ايمُون نَيَارِنَى، لاَقْلَ اونَ كَارَه ايمُون بِيارِين، تَا بَدوَنَين و بِقَهْمَين كَه پِيَرِ در مِن دَرَه و مِن در پِيَرِ.»^{۳۸} اوْنَ وَخَتْ آتَكَش دَيَّيَه خَواسِنَه وَه رَه دَسْكِير هَاكَانَه، ولَي عَيْسِي. وَشُون دَسِ چَم دَر بُورَده.^{۳۹}

عَيْسِي. آتَي دَوارِه أورُدُن رُودَخِنَه اوْنَ دَس بُورَده، اوْنَجَه اى كَه يَحيَى قَبِيلَأ تَعْمِيد دَائِه، و اوْنَجَه بَمَوْنَسَه.^{۴۰} خَيلِيا وَه پَلَى بَيَّمُونَه. وَشُون گَاتِنَه: «يَحيَى هِيج نَشُونَه و معِجزَه اى تَكَارَه، ولَي هَر چَي اين مَرْدِي خَويَرِي بَاتِنَه، رَاس بَيَّه.»^{۴۱} پَس خَيلِيا، اوْنَجَه، وَه رَه ايمُون بِيارِدَنَه.

ایلعازر بِمِرْدَن

^۱ پیتا مردی که وہ اسم ایلعازر بیبیه میریض بیبیه۔ وہ آہل بیت عَنْیَا، همون دہ ای کہ میریم وہ خواخر مارتا اون دله زندگی کاردنے۔ ^۲ میریم همون زِنْیَا بیبیه کہ خداوند عَطَرِ هُمَرَاه عَطَرِهَاشی هاکارده و شہ گیس هِمَرَاه وہ لینگا رہ خشک هاکارده۔ اسا وہ بِرَارِ ایلعازر میریض بیبیه۔ ^۳ پس ایلعازر خواخرون عیسی۔ وسہ پیغوم بَفِسِینه، باتِنه: «آقا، تِ عَزِيزَ رَفِيق میریض۔» ^۴ عیسی وَختی این خُورِ بِشُنسَه، باتِنه: «این میریضی۔ بہ مرگ ختم نَوْونَه بلکہ خدا جلال وسہ حُسَه، تا خِدَالا ریکا از طریق اون چلال تیره۔» ^۵ عیسی، مارتا وہ خواخر و ایلعازر دوس داشته۔ ^۶ پس وَختی بِشُنسَه ایلعازر میریض، د روز دیبیه هم جای که دَبِیه، بِمُونَسَه.

^۷ بعد شہ شاگردون باتِنه: «بَئِنْ آیِ دَوَارَه يَهُودِيَّه منطقه بوریم。» ^۸ شاگردون وہ رہ باتِنه: «اسا، خَلَه وَخت نَگَدِرَنَه که يَهُودِيُّونَ خَوَاسِنَه تِ ره سِنگَسَار هاکانِن، تِ آیِ دَوَارَه اونجہ خوانی بُوری؟» ^۹ عیسی۔ چواب ھِدا: «مَكَّه روز، دوازده ساعت نیه؟ اگه کسی روزِ دله راه بوره، وہ لینگ جایی نَبِنَه و بِنَه خارنه، چوون این دِنْیَا نُور ویندہ۔ ^{۱۰} ولی اگه کسی شو دله راه بوره، وہ لینگ جایی گرنہ و بِنَه خارنه، چوون شہ دلِ دله نُور ندارنه۔» ^{۱۱} بعد از این گب ها عیسی، شاگردون باتِنه: «آمَه رَفِيق ایلعازر بَخَواتَه، ولی شومبَه تا وہ رہ بیدار هاکانِم۔» ^{۱۲} شاگردون وہ رہ باتِنه: «آقا، اگه بَخَواتَه، خوار بونه۔» ^{۱۳} عیسی۔ وہ بِمِرْدَن چم گب زوئه، ولی وہ شاگردون خیال کاردنے عیسی۔ منظور این کہ ایلعازر بَخَواتَه تا استراحت هاکانه۔ ^{۱۴} بعد عیسی۔ علَنِی وشون باتِنه: «ایلعازر بِمِرْدَن۔» ^{۱۵} و شمہ خاطری خِشَالِمَه که اونجہ ذَنَی ببیمه، تا ایمون بیارین۔ ولی آلن بَئِنَه و پَلَی بُوریم۔» ^{۱۶} پس توما، کہ وہ رہ دِقلو گاتِنه، دیبیه شاگردون باتِنه: «بَئِنْ إِما هم بُوریم تا وہ هِمَرَاه بَمِرِیم۔»

من، قیامت و زندگیمہ

^{۱۷} وَختی عیسی۔ اونجہ بَرَسِیه، بِقَهْمِسَه چهار روز که ایلعازر، قَبْرِ دله بِبیشِتَنَه۔ ^{۱۸} بیت عَنْیَا، اورشلیم نزیک بیبیه و سہ کیلومتر اندا اورشلیم چم فاصلہ داشته۔ ^{۱۹} خَلَه از یَهُودِيُّونَ میریم و مارتا! تپی بِبِیمَو بینه تا وِشُونَ وہ بِرَارِ مرگ وسہ تَسْلی هادِن۔ ^{۲۰} پس وَختی مارتا بِشُنسَه عیسی۔ اونجہ انه وہ بِشَوَازْ بُورَدَه، ولی میریم، سره دله نیشته بیبیه۔ ^{۲۱} مارتا عیسی۔ رہ باتِنه: «آقا، اگه اینجہ دَبِی م بِرَارِ تِمَرَدَه۔» ^{۲۲} ولی دومبَه که آلن هم هرجی خِدَالا چم بَخَواتَه، خِدَالا تِ رہ دِنَه۔» ^{۲۳} عیسی۔ وہ رہ باتِنه: «تِ بِرَارَ آیِ دَوَارَه زِنَدَه بونه۔» ^{۲۴} مارتا وہ رہ باتِنه: «دومبَه که آیِ دَوَارَه قیامتِ روز زِنَدَه بونه۔» ^{۲۵} عیسی وہ رہ باتِنه: «قیامت و زندگی مِنْ هَسِمَه۔ کسی کہ مِ رہ ایمون بیاره، حتی اگه بَمِیره، آیِ دَوَارَه زِنَدَه بونه۔» ^{۲۶} و هر کی زِنَدَه و مِ رہ ایمون دارنه، هیچ وخت نَمِرِنَه؟ آیا این باور کاندی؟» ^{۲۷} مارتا باتِنه: «اره، آقا، مِنْ ایمون دارمه که تِ مسیح موعود، خِدَالا ریکائی، هموُن که ونہ این دِنْیَا دلِ دله بِیتَه۔» ^{۲۸} مارتا این باتِنه و بُورَدَه و شہ خواخِر میریم صدا هاکارده و خلوت جایی دله وہ رہ باتِنه: «اسا اینجہ دَرَه و تِ رہ صدا کاندہ۔» ^{۲۹} میریم وَختی این بِشُنسَه، درجا لِیند بیبیه و عیسی۔ پَلَی

بُورده.^{۳۰} عیسی همچی دله نشی بیبه، بلکه همون جایی دییه که مارتا وه بَدِینَ و سه بُورده بیبه.^{۳۱} یهودیون که مریم همراه، سره دله دینه و وه ره تسلی دانه، وختی بَدِینَه مریم عجله همراه پلند بیبه و بیرون بورده، وه دمبال راه دَکْتَنه. گِمون کاردنه قبر سر شونه تا اونجه بِرمه هاکانه.^{۳۲} وختی مریم اونجه ای که عیسی. دییه بَرسِیه، وه ره بَدِینَه، وه لینگ دَکْتَه و باتنه: «آقا، اگه اینجه دَبِی م بِرار نِمرده.»^{۳۳} وختی عیسی. مریم بِرمه و یهودیون که وه همراه دینه بِرمه ره بَدِینَه، در روح خَلَه نارَخت و پریشون بَبیه.^{۳۴} بَرسِیه: «ایلعازِر کِجه بِپیشتنی؟»^{۳۵} وِشون وه ره باتنه: «آقا، بِرو و بَوین.»^{۳۶} عیسی. بِرمه هاکارده.^{۳۷} پس یهودیون باتنه: «هارِشین چنده وه ره دوس داشته!»^{۳۸} ولی بعضی از وِشون باتنه: «کسی که اوون کور مردی چشا ره واز هاکارده، نَتونسه ایلعازِر بِمردَنِ دَم بَیره؟»^{۳۹}

عیسی ایلعازِر زنده کانده

بعد عیسی، آت گش دییه نارَخت بَبیه و مقبره سَر بَیِّمو. مَقْبَرَه، پتا غار بَبیه که وه دِهونه دَم پتا سنگ بِپیشته بینه.^{۴۰} عیسی. باتنه: «سنگ بَبِرِین.» مارتا، اوون بَمِرده مردی خواخِر باتنه: «آقا، آلن دییه بَدِ بو کانده، چوون چهار روز بونه که بَمِرده.»^{۴۱} عیسی. وه ره باتنه: «مَگَه بَر ره ناوتمه که اگه ایمون داری، خدا چَلَال ویندی؟»^{۴۲} پس سنگ بَبِرِینه. بعد عیسی. آسمون هارِشیه و باتنه: «بَبِرِ، بَت ره بِشَکر کامبه که م دعا ره بِشُنسی.»^{۴۳} مِن دونیسمه که هَمِشِ م دِعا ره بِشُنسی. ولی این، اونای وسه باتِمه که اینجه إسانه، تا ایمون بیارن که تِ م ره بَفَرسِی ای.»^{۴۴} اینا ره باتنه و بعد پلند ونگ همراه داد بَزو: «ایلعازِر، بیرون بِرو!»^{۴۵} پس اوون بَرده که وه دَسِ لینگ کَفِن دله دَوِسِه و پتا دَسِمال وه دِیم دور دَپیته بَبیه، بیرون بَیِّمو. عیسی وِشون باتنه: «وه ره واز هاکانین و بِبِلِین بُوره.»^{۴۶}

عیسی قتل دسیسه

پس خَلَه از یهودیون که مریم همراه بَیِّمو بینه و عیسی. کار بَدِینَه بینه، وه ره ایمون ببارده.^{۴۷} ولی بعضی از وِشون، عَلِمَا فرقه فرسی. پلی بُورده و وِشون باتنه که عیسی. چی کار هاکارده.^{۴۸} پس مَعِید گَت گَت کاهنون و عَلِمَا فرقه فرسی. جلسه بَبِرِینه، باتنه: «چی هاکانیم؟ این مردی دَرَه خَلَه نشونه و معجزه کانده.»^{۴۹} اگه بِبِلِیم همین جور پِش بُوره، همه وه ره ایمون یارِنِه، و رومنیون اینِه، آمه مَعِید و آمه قوم آمه دَسِ چم گِرِنِه.»^{۵۰} ولی پتا از وِشون، که وه اسم قیافا و اون سال کاهنِ اعظم بَبیه، بَقیه ره باتنه: «شِما هیچی نَدونِدن و فِکر نَکانِدِنی که شِمه صلاح این که یه نَفر مردِم وسه بَمِیره، تا این که تِموم قوم نابود بُوون.»^{۵۱} ولی این، وه دِهون گَبِ نییه، بلکه چوون اون سال کاهنِ اعظم بَبیه، این جور پِشگویی هاکارده که عیسی، قوم وسه مِیرِنِه،^{۵۲} ونا فِقط قوم وسه، بلکه خِدَال وَچون که تِموم دِنیا دله پخش و پلانه ره یه جا چم هاکانه.^{۵۳} پس، از همون روز نَقْشِه بَکشینه عیسی. ره بَکوشن.

این وسه عیسی. دییه عَلِنِی یهودیون دله رَفت آمد نَکارده، بلکه اونجه چم به پتا شهر که وه اسم افرايم که صحراء نزیک بَبیه بُورده و شه شاگردون همراه اونجه بَمُونسه.^{۵۴} یهودیون پِسخ عید نزیک بَبیه، پِش از عید، خَلِیلا از دُورِ اَطِرِف اورشلیم بُورده تا پِش

از اینکه عید برسه شه رسم رُسوم پاکی ره به جا بیارن.^{۵۶} وشون عیسی. دمبال گردسنه و همون جور که مَعِدِ دله ایست هاکارده بینه، همدیهه ره گاتنه: «چی گمون کاندیفی؟ یعنی اصلاً عید و سه نته؟»^{۵۷} ولی مَعِدِ گت گت کاهنون و علما فرقه فریسی دستور هدا بینه هر کی که دونده عیسی کجه ذره، خور هاده تا وه ره دسگیر هاکان.

۱۲

مریم عیسی ره عطرهاشی کانده

۱ شیش روز پشن از پسخ عید، عیسی. پیتَعْنِیا روستا دله، همون جه که ایلعازر زندگی کارده بیایمو، ایلعازر همونی که عیسی وه ره مِرده ها چم زنده هاکارده بیه. ۲ اونجه وه و سه شوم هدانا. مارتا پذیرایی کارده و ایلعازرم پتا از اونای بییه که عیسی. همراه سفره سر نیشه بییه. ۳ همون موققه، مریم پتا شیشه سنبل عطر گرون قیمت خالص که نیم لیتر اندابیه ره بییته و عیسی. لینگ اون همراه عطرهاشی هاکارده و شه گیس همراه خشک هاکارده، سره، عطر بو چم پر بییه.^۴ ولی یهودا آسخربوطی، پتا از عیسی. شاگردون، که بعدها وه ره دشمن تسلیم هاکارده، باته:^۵ «چه این عطر که وه قیمت سیصد روز کارگر دسمز اندابونه ره تروتیغی، تا وه پول فقیرون هادین؟»^۶ وه این و سه، این ناوتکه که فقیرون فکر دییه، بلکه چوون دزد بییه این باته؛ عیسی. و شاگردون خرج برج پول کیسه وه دس دییه و یهودا اون پول چم دزسه.^۷ پس عیسی. باته: «وه ره کار ندارین! چوون این عطرم ذفن روز و سه داشته.^۸ فقیرون همیش شه همراه دارنی، ولی م ره همیش ندارنی.»

۹ جمیّت زیادی از یهودیون، وختی پیشنسنه عیسی. اونجه ذره، بییمو نه تا نا فقط عیسی، بلکه ایلعازر که زنده هاکارده بییه ره هم بتوین. ۱۰ پس، مَعِدِ گت گت کاهنون نقشه بکشینه ایلعازر هم بکوشن،^{۱۱} چوون باعث بییه بیه خله از یهودیون بورن و عیسی ره ایمون بیارن.

عیسی شاهِ واری اورشلیم دله شونه

۱۲ فردا اون روز، جمیّت زیادی که عید و سه بییمو بینه، وختی پیشنسنه عیسی. اورشلیم انه،^{۱۳} نخل چله ها ره شه دس دله بییته و وه پشواز بوردنه. وشون داد همراه گاتنه: «نجات هاده!

میوارک اونی که

خداؤند اسم همراه انه،

میوارک اسرائیل پادشاه!»

۱۴ بعد عیسی پتا خرکره پی دا هاکارده و اون سر سوار بییه؛ همون جور که مقدس نوشتہ ها دله بینوشتہ بییه:

۱۵ «نترس! ای صهیون کوه کیجا،

هارش ت پادشاه انه،

ت پادشاه خرکره سر سوار و ذره انه!»

۱۶ وہ شاگردون اول این چیزا ره نیفه میسنے، ولی وختی عیسی. بعد از بِمَرْدَنَ آئی دیواره زندہ بیبیه، شه یاد بیارِدنه که اینا همه مقدّس بنوشتہ هلا دله و خوری بنوشتہ بیبیه بیبیه و همون جورم تیبه.

۱۷ اون جمیّت که موقوٰه ایلعاڑ صدا هاکاردن، مقبره چم و وہ زندہ هاکاردن، مرگ چم عیسی. ہمراہ دینه، همین جورم این اتفاق شہادت دانه.^{۱۸} این وسہ جمیّت وہ پشواظ بُوردنہ، چوون پشنسه بینہ این نشوونه و معجزہ ره هاکارده.^{۱۹} پس علماً فرقہ فریسی- ہمدییه ره باتِنہ: «ویندی دیبیه آمه دس کاری بر نتھ؛ هارشین تموم دنیا وہ دمبال بُوردنہ.»

يونانیون خواننہ عیسی ره بَوین

۲۰ اونا دله که عید عبادت وسہ، اورشلیم بیبیمو بینہ، بعضی- یونانی بینہ.^{۲۱} وشون فیلیپس پلی، کہ اهل بیت صیّدا، جلیل منطقہ بیبیه، بُوردنہ و وہ ره باتِنہ: «آقا، خوامبی عیسی ره توینیم.»^{۲۲} فیلیپس بُورده و آندریاس باته، و وشون هر دتا بُوردنہ عیسی. ره باتِنہ.^{۲۳} عیسی- وشون باته: «انسانِ ریکا بِمَرْدَنَ و زندہ بَیْنَ موقوٰه بَرْسیه.»^{۲۴} حییقَنْ، شما ره گامبہ، اگه گندیم تیم، گلِ بُن نشوئه و نَمیره، تینا موندینه؛ ولی اگه بَمیره خلہ بار یارنه.^{۲۵} کسی- کہ شه جان دوس داره، اون از دس دنه. ولی کسی- کہ این دنیا دله شه جان چم بیگذرہ، اون زندگی آبدی وسہ حفظ کاندہ.^{۲۶} اگه کسی- خوانہ م ره خدمتِ هاکانه، ونه م دمبال بیبیه؛ و جایی که مِنْ ذرِمَبِه، م خادِم هم اونجه دَرَه. کسی- کہ م ره خدمتِ هاکانه، پییر وہ ره عزّت دنہ.

عیسی شه بِمَرْدَنَ چم گب زندہ

۲۷ «آلن م جان پریشون. چی بارم؟ یعنی بارم، «پییر! اون چی چم که خوانه م سر بیه م ره نجات هاده؟ ولی من این کار وسہ، این دنیا دله بیتیمومه.^{۲۸} پییر، شه اسم چلال هاده!» بعد پتا ونگ آسمون چم بیبیمو که: «چلال هدامه و آی هم چلال دِمبه.»^{۲۹} پس مردمی که او نجہ دینہ و این پشنسه، باتِنہ: «آسمون رَعَد بیبیه.» بقیه باتِنہ: «پتا فرشته وہ ہمراہ گب بَزو.»^{۳۰} عیسی باتِنہ: «این ونگ شمه وسہ بیبیه، نا م وسہ.»^{۳۱} اسا این دنیا داوری موقوٰه ئه؛ اسا این دنیا رئیس، شیطان، بیرون دم هدا بونه.^{۳۲} وختی مِنْ صلیب بکشی. بَووم و زمین چم پلنڈ بَووم، یموم مردم شه سمت کشمبہ.»^{۳۳} عیسی این باتِنہ تا نیشون هاده قرار چی طی بَمیره.^{۳۴} پس جمیّت وہ ره باتِنہ: «طبق اونجی تورات چم بِشُسُمی، مسیح موعود تا آید زندہ موندینه، پس چی طی که گانی انسانِ ریکا ونه مصلوب بَووه؟ این انسانِ ریکا کیه؟»^{۳۵} عیسی. وشون باتِنہ: «نور آت کم دیبیه شمه ہمراہ دَرَه. پس تا وختی که همّتی نور دارنی، راه بُورین، نکنہ تاریکی شمه دُور بَیره. اونی که تاریکی دله راہ شونه، نَدوندہ کجہ شونه.»^{۳۶} تا وختی کہ نُور دارنی، نُور ایمون بیارین تا نُور وَچون بَووین.»

عیسی وختی این گبا ره بَزو، او نجہ چم بُورده و شه ره وشون چم قایم هاکارده.

۳۷ با اینکه عیسی. خَلہ نشوونه و معجزہ وشون چش پلی هاکارده بیبیه، همّتی وہ ره ایمون نیاردنہ.^{۳۸} اینجوری بیبیه که إشعيَاً پیغمیر گب إنعام ترسیه که بالاوہ بیبیه:

«ای خداوند، کی آمه پیغوم باور هاکارده،

خِداوندِ قِدرت کِنہ و سه آشکار بَییه؟»

۳۹ همون جور که اشعيالا پيغمير، يه جا ديه بالاوته، و شون نتونسنے ايمون بيارن، چوون:

۴۰ «خِدا و شون چشِ کور،

و شون دل سخت هاکارده،

تا نِکنه شه چشِ همراه بويزن،

و شه دل همراه تَفهِمن،

و م سمت برَدگردن تا مِن و شون شغا هادم.»

۴۱ اشعيالا اين و سه اين باته که عيسى چلالِ بدئه و وه خوري گب بزرو.

۴۲ با اين وجود، حتی خيليا از قوم گت گت عيسى. ره ايمون بيارنه، ولی فريسيون ترس
چم، شه ايمون مقر نيمونه، تا نِکنه و شون، عبادتگاه چم بiron هاکان. ۴۳ چوون مردم
تعريف و تمجيد، ويشرت از خدا تعريف و تمجيد دوس داشته.

۴۴ اون وخت عيسى يليند ونگ همراه باته: «هرکي م ره ايمون بياره، نام ره، بلکه اواني که
م ره بفرسيه ره ايمون بيارده. ۴۵ هرکي م ره وينده، اواني که م ره بفرسيه ره وينده. ۴۶ مِن نور
واري اين دنيا دله بيتمومه تا هرکي م ره ايمون بياره، تاريکي دله نِمونه. ۴۷ اگه کسي م گب
ها ره دِشنُه، ولی اونا ره به جا نياره، مِن و ره داوری نِكامبه؛ چوون نِيمومه تا اين دنيا
مردم داوری هاکانم، بلکه بيتمومه تا وشون نجات هادم. ۴۸ اواني و سه که م ره رد هاکانه و م
گب ها ره قبول نِکنه، يپتا ديه داور دره؛ همون گب هاي که بِزومه قيامت روز و ره داوری
کانده. ۴۹ چوون مِن شه چم گب نِزومه، بلکه پييري که م ره بفرسيه شه م ره دَستور هدا که
چي بارم و چي چم گب تَزيم. ۵۰ و مِن دومبه که و دَستور، زندگي آبدی. پس اونجي که مِن
گامبه درس همون چيه که پييري م ره بالاوته.»

۱۳

عيسى شه شاگردون لينگ شورنه

۱ پيش از عيد پستانخ، عيسى. دونسه و ه ساعت بَرسيه تا اين دنيا چم پييري پلي بوره، شه
شاگردون که اين دنيا دله دوس داشته ره تِموم و كمال مِحبت هاکارده.

۲ شوم مووقه ببيه. ابلisis پيش تر يهودا اسخريوطى، شمعون ريكاب دل دله، ببيشته ببيه
که عيسى. ره دشمن تسليم هاکانه. ۳ عيسى. که دونسه پييري همه چي ره و دَس پسپارسه و
خدا تعريف چم بيتمو و خدا اپلي شونه، ۴ شوم سر يليند ببيه و شه قواره شه تَن چم در
بيارده و يپتا خوله ببيته، شه كمر دَسوه. ۵ بعد لِكِن دله اوه دشندие و شه شاگردون لينگ
بَشُّسه و اون حواله همراه که شه كمر دَسوه ببيه، و شون لينگا ره خشك هاکارده. ۶ وختي
شمعون بطرس تَرسیه، و ه عيسى. ره باته: «آقا، تِ خوانی م لينگ بشوري؟» ۷ عيسى. باته:
«ت آلن نفهمني مِن ذره چي کامبه، ولی بعد فهمي.» ۸ بطرس و ره باته: «اصلاً نيميلمه م
لينگ بشوري! عيسى و ره باته: «اگه تِ ره نشورم آمه رابطه قطع بونه.» ۹ شمعون بطرس
باته: «آقا، نا فقط م لينگ، بلکه م دَس و گله ره هم بشورا!» ۱۰ عيسى باته: «اوني که خموم

هَاکارده، دِيَيَه بَشْسَن نِيازِ نِدارنه به جَز وَه لِينگ، چوون گلَّا پاکِ. شِمَا پاکِي، ولِي نَا شِما هَمَه.»^{۱۱} چوون دونِسَه کي وَه رَه دِشمن تسلیم کاندَه، اين وَسَه باتَه: «تموم شِمَا پاک نِيَنِي.»^{۱۲} بعد از اون که عيسى وَشُون لِينگ بَشْسَه، شَه قَوا رَه ذَبُوشيه وَأَي دَواره شوم سِفره سَر هَنيَشته، بعد وَشُون باتَه: «بِفَهْمِسَنِي شِمَه هِمراه چَي هَاکارِدَه؟»^{۱۳} شِمَا مَه رَه إِسَّا وَشَه آفَا صِدا کانديَنِي وَدِرس هَم گانِي، چوون هَسيَمه.»^{۱۴} پس اَگه مِن که شِمَه آقا وَإِسامَه شِمَه لِينگ بَشْسَه، شِمَا هَم وَنَه هَمَديَيِه لِينگ بَشُورين.^{۱۵} چوون مِن اين کار هِمراه، شِمَا رَه سَرمسَقِي هِدامَه تا شِمَا هَم هَمونجور هَاكَانين که مِن شِمَه هِمراه هَاکارِدَه.^{۱۶} حَيَقِيَنِ، شِمَا رَه گامَبه، نَا نوکَر شَه اريابِ چَم گَت تِر، نَا قاصِد شَه بَفَرِسيَه چَم.^{۱۷} إِسا که اينا رَه دونِدنِ، خَش به حال شِمَا اَگه اينا رَه إنْجاَم هادِين.

«اونچِي گامَبه دَرواره هَمَه شِمَا نِيَه. مِن، اونايِي که إِنتخاب هَاکارِدَه رَه إِشتَانِسَمَه. ولِي مِقدَس نِوشته هَلا اين گَب وَنَه به حَيَقِيَت بَرِسَه کَه گانَه «اونِي که مِن نُون بَخُردَه مِهِمراه دِشمنِي هَاکارَه.»^{۱۸} إِسا پِيش از اين که اين اتفاق دَكَفَه، شِمَا رَه گامَبه تا مووَقه اي که إِتفاق دَكَتَه، ايمون بِيارين که مِن وَه هَسيَمه.^{۱۹} حَيَقِيَنِ، شِمَا رَه گامَبه، هَرَكِي مِبَفَرِسيَه رَه قَبُول هَاكَانه، مِر قَبُول هَاكَارَه، وَهَرَكِي مِر قَبُول هَاكَانه، مِبَفَرِسيَه رَه قَبُول هَاكَارَه.»^{۲۰}

پِتا از شِمَا مَه رَه خِيانَت کاندَه

عيسى- بعد از اون که اين گِب بَزو، در روح پَريشون بَيَيه وَشَهادَت هِدا وَباتَه: «حَيَقِيَنِ، شِمَا رَه گامَبه، پِتا از شِمَا مَه رَه دِشمن تَسلیم کاندَه.»^{۲۱} شاگِردون هَمَديَيِه رَه هارشينه وَمَطْمَئِنْ تَبَيَّنَه کَنه گِب زَندَه.^{۲۲} پِتا از شاگِردون، کَه عيسى. وَه رَه دَوس داشته، وَه پَليَه تَزِيكِي لمِ هِدا بَيَيه.^{۲۳} پس شَمعون بِطْرُوس إِشارَه هِمراه وَه چَم بَخواسه تا عيسى. چَم بَرِسَه کَنه گِب ذَره زَندَه.^{۲۴} اون شاگِرَد هَمُون جورَه کَه لمِ هِدا بَيَيه شَه رَه ويَشتر عيسى. رَه تَزِيك هَاکارَه وَتَبرِسيَه: «آقا، وَه کَيَه؟»^{۲۵} عيسى. چَواب هِدا: «هَمُونِي که اين تِيكَه نُون بعد از اينکه پِيالَه دَله زَمَبه وَه رَه دِمبَه.» بعد پِتا تِيكَه نُون پِيالَه دَله بَزو وَاونِي يَهُودَه، شَمعون اسْخَريوطِي رِيَا رَه هِدا.^{۲۶} يَهُودَا وَخَتِي لَقَمَه رَه بَيَيَتَه، شِيطَان وَه دَلِ دَله بُورَده. بعد عيسى وَه رَه باتَه: «اونچِي که خوانِي إنْجاَم هادِي رَه، زَودِر إنْجاَم هادِه.»^{۲۷} ولِي هِيج كِدوم از اونايِي که سِفره سَر نِيشته بَيَنه، نِفَهْمِسَنِه کَه چَه عيسى. اين گِب يَهُودَا رَه بَزو.^{۲۸} بَعْضِي گُون هَاکارِدَه کَه چوون تَهُودِيَن بَيَنه، اونچِي کَيسَه رَه دارَه، عيسى. وَه رَه گانَه اونچِي عيدَ وَه لازَمَه، بَخَرِين، يا اون کَه يَهُودَا وَنَه يَه چَي فَقِيرُونِ هادِه.^{۲۹} بعد از اينکه يَهُودَا لَقَمَه رَه بَيَيَتَه، درجا بِيرون بُورَده وَشُو بَيَيه.

پِتا تازَه حِكم

بعد از اون کَه يَهُودَا بِيرون بُورَده، عيسى. باتَه: «آلِن إِنسانِ رِيَا چِلال بَيَيَتَه وَخِدا وَه دَله چِلال بَيَيَتَه.^{۳۰} اَگه خِدا وَه دَله چِلال بَيَيَتَه، پس خِدا هَم وَه رَه شَه دَله چِلال دَنه وَه رَه ذَرْجا چِلال دَنه.^{۳۱} كِچِيك وَجُون، آتِ کم دِيَيَه شِمَه هِمراه ذَرمِبه. مِدمَبال گَرِدِنِي، هَمُون جورَه کَه تَهُودِيَن بَاتِمه، آلِن شِمَا رَه هَم گامَبه، اونچِه کَه مِن شُومَبه، شِمَا نَتوَنِدَنِي بَيَين.^{۳۲} پِتا تازَه حِكم، شِمَا رَه دِمبَه، وَاون اين کَه هَمَديَيِه رَه مِحَبَّت هَاكَانين. هَمُون جورَه

من راه و راستی و زندگی هسیمه

۱) «شِمَه دل پریشون تبُوئه. خدا ره ایمون دارین؛ م ره هم ایمون دارین. ۲) پییر سره، خله جا دره، اگه این جور نییه، (آیا) شِمَه دل گاتمه شومبه تا پیتا جا شِمَه و سه حاضر هاکانم؟ ۳) اگه بُورم و پیتا جا شِمَه و سه حاضر هاکانم، اون مووقه آی دواوه امبه و شِمَه ره شه پلی ورمه، تا اونجه که مِن درِمبه شِمَه هم دَووین. ۴) جایی که مِن شومبه، شِمَه و راه دوندنه.»^۰ تو ما و ره باته: «آقا اما تَدوُمِبِی کِجه شُونی، پس چی طی تَدوُنِم راه کِجه ته؟»^۱ عیسي. و ره باته: «من راه و راستی و زندگی هسیمه؛ هیچ کی چز از ظریق من، آسمونی پییر پلی نته. ۷) اگه م ره اشناسی بینی، م پییر هم اشناسی؛ از این بعد و ره اشناسینی و وه ره تَبَدِیْنی.»^۸ فیلیپس وه ره باته: «آقا، آسمونی پییر اما ره سراغ هاده، که همین آمه و سه وسَه.»^۹ عیسي. و ره باته: «فیلیپس، خله وخت شِمَه هِمراه ذِرمبه و هَمَتی م ره نیشناسی ای؟ کسی. که م ره تَبَدِیْه، آسمونی پییر تَبَدِیْه؛ پس چی طی که گانی "آسمونی پییر اما ره سراغ هاده"؟^{۱۰} مگه باور نِداری که مِن در پییر و پییر در مِن دره؟ گیابی که مِن شِمَه ره زَمَبِه م چم نییه، بلکه پییری که در مِن دره، و هَسَه که شه کارا ره انجام دنه.»^{۱۱} م این گِب باور هاکانین که مِن در پییر ذِرمبه و پییر در من؛ و گرنه اون کارا خاطری این باور هاکانین.

۱۲) «حیقِّت، شِمَه گامبه، اوئی که م ره ایمون داره، و هم کارا بی که مِن کامبه ره کانده، و حتی کارا گت تراز اونم کانده، چوون که مِن پییر پلی شُومبه.»^{۱۲} هر چی، م اسم هِمراه ذخواس هاکانین، مِن اون انجام دِمبه، تا پییر، در ریکا چلال بیره.»^{۱۳} اگه م اسم هِمراه چم بخواین، اون انجام دِمبه.

عیسي روح القدس و عده ره دنه

۱۵) «اگه م ره دوس دارنی، م احکام به جا بیارین.»^{۱۶} مِن، پییر چم خوامبه و وه پیتا دییه پشتیبون شِمَه ره دنه که همیش شِمَه هِمراه دَووه،^{۱۷} یعنی روح راستی که دِنیا نتونده و ره قبول هاکانه، چوون نا و ره وینده و نا اشناسنه؛ ولی شِمَه و ره اشناسینی، چوون وه شِمَه هِمراه یه جا دره و در شِمَه موندنه.

۱۶) «شِمَه ره یتیم نیلیمه؛ شِمَه پلی امبه.»^{۱۸} بعد از مدقی دییه دِنیا م ره نَوینده، ولی شِمَه ویندنه، چوون من زندمه، شِمَه هم زندگی کاندنه.»^{۱۹} اون روز فَهْمِنْتی که مِن در پییر ذِرمبه و

حقيقى انگور دار هَسِّيْمَه

^۱ «من حقيقى انگور دار هَسِّيْمَه و م پییر باغبونه.^۲ هر آنگور رزى که میوه نیاره، م پییر اون ورینه، و هر آنگور رزى که میوه بیاره، اون هرس کانده تا ویشت میوه بیاره.^۳ شما آلینم کلام خاطری که شما ره باتیمه، تمیزني.^۴ شما در من بمونين، و من هم در شما. همونجور آگه چله، دارگش وصل نبوئه نتونده شه چم میوه بیاره، شما هم نتوندینی میوه بیارین اگه در من نموين.

^۵ «من آنگور دارمه و شما م رزنى. کسى که در من موندنه و من در ووه، و اواني که خله میوه یارنه؛ چوون سیوا از من هیچ کاري نتوندینی هاکانین.^۶ اگه کسى در من نمونه، پتا رز واري که وه دم دینه و خشک بونه. خشک رزازه جم کاندنه و تشن دله دم دینه و سوزندينه.^۷ اگه در من بمونين و م کلام در شما بمونه، هر چي خوانى، درخواس هاکنین که برآورده بونه.^۸ م پییر چلال اين جور آشكار بونه که شما خله میوه بیارين؛ و اين جوري ثابت کاندیني م شاگردني.

^۹ «همون جور که پییر م ره دوس دارنه، منم شما ره دوس دارمه؛ م محبت دله بمونين.^{۱۰} اگه م احکام به جا بیارین، م محتبت دله موندیني؛ همون جور که من شه پیير احکام به جا يارمه و وه محبت دله موندیمه.^{۱۱} اين چيزا ره شما ره باتیمه تا م خشالی، شمه دله دلوه و

شما در مِن دَرِنِي و مِن در شِمَا دَرِمِبَه.^{۱۲} اواني که م احکام دارنه و اونا ره به جا يارنه، و همونه که م ره دوس دارنه؛ اواني که م ره دوس داره، م پیير و ره دوس دارنه و مِنِم و ره دوس دارمه و شه ره وه ره سِراغ دِمِبَه.^{۱۳}

^{۱۴} یهودا، نا یهودا آسخريوطى، عيسى. ره باته: «آقا، چي طي که شه ره إما ره سِراغ دِنِي، ولی اين دِنِي ره نا؟»^{۱۵} عيسى باته: «اگه کسى م ره دوس داره، م کلام به جا يارنه و م پیير و ره دوس دارنه، و إما وه پلي امبى و وه هِمراه زندگى کامبى.^{۱۶} اواني که م ره دوس ندارنه، م کلام به جا نيارنه؛ و اين کلام که إشتنى، م چم نيه، بلکه پیير چم هسه که م ره بَفِرسِيه.^{۱۷}

^{۱۸} «اینا ره وختى شما ره باتیمه که همتى شمه هِمراه دَرِمِبَه.^{۱۹} ولی اون پِشتبيون، یعنى روح القُدُس، که پیير وه ره م اسم هِمراه رِسِنِدِنِه، و همه چي ره شما ره ياد دِنِه و هر چي که مِن شِمَا ره باتیمه ره شِمَه ياد يارنه.^{۲۰} شِمَه و سه آرامش و سِلامتى به جا ايلمه؛ شه آرامش و سِلامتى ره شِمَا ره دِمِبَه. اونچى من شِمَا ره دِمِبَه، نا اون جوريه که دِنِيَا شِمَا ره دِنِه. شِمَه دل پِيشيشون نَبُوئه و نِيلين شِمَه دل تَرس دَكَه.^{۲۱} بِشُنُسِيني که شِمَا ره باتیمه، "من شُومِبَه، ولی آي هم شِمَه پلي امبَه." اگه م ره دوس داشتني، م هِمراه خِشالى کاردينى، اين و سه که پیير پلي شومِبَه، چوون پِپِير م چم گت تير.^{۲۲} إسا اين پِشِ از اين که اتفاق دَكَه شِمَه ره باتیمه، تا وختى اتفاق دَكَته ايمون بیارين.^{۲۳} دِبِيَه وخت زِيادِي تَمُونِدِسَه که شِمَه هِمراه گب بَزِنِم، چوون اين دِنِيَا رَئِيس که شِيَطَان دَرَه انه. و ه م سَرَهِيج ادعايِ نِدارنه؛^{۲۴} ولی من کاري ره کامبه که پیير م ره دَستور هِدا، تا دِنِيَا بَدونه که پیير دوس دارمه. بِرسِين اينجه چم بُوريم.

شِمَه خِشَالِي كَامِل بَوْه.

^{۱۲} «م حِكْمَه اِينَ كَه هَمَدِيَّه رَه مِحَبَّت هَاكَانِين، هَمُون جُور كَه مِن شِمَه رَه مِحَبَّت هَاكَارِدِمَه. ^{۱۳} گَتِير اِز اِين مِحَبَّتِيَّه كَه يَه نَفِر شَه جَان شَه رَفِقُون وَسَه هَادِه. ^{۱۴} اَكَه اوْنَجِي شِمَه رَه حِكْمَه كَامِبَه رَه إِنْجَام هَادِين، م رَفِقُونِي. ^{۱۵} دِيَيَه شِمَه رَه غِلَام صِدا نَكَامِبَه، چَوْنَ غِلَام شَه أَرْبَاب كَارَالا جَم خَوْرِ نِدارِنَه. بَلَكَه شِمَه رَه رَفِيق صِدا كَامِبَه، چَوْنَ تِمُومَ چِيزِيَّه كَه شَه پَيِير چَم بُشِنِيسِمَه رَه شِمَه رَه اوْنَ جَم باخَور هَاكَارِدِمَه. ^{۱۶} شِمَه م رَه اِنتِخَاب نَكَارِدِيَّه، تَلَكَه مِن شِمَه رَه اِنتِخَاب هَاكَارِدِمَه و بَفِرسِيمَه تَابُورِين و مِيَوه بِيارِين و شِمَه مِيَوه بَمُونَه، تَه رَه چَي پَيِير چَم م اسِم هِمَرَاه بَخَوايِن شِمَه رَه هَادِه. ^{۱۷} مِن اِين چِيزِا رَه شِمَه رَه حِكْمَه كَامِبَه كَه هَمَدِيَّه رَه مِحَبَّت هَاكَانِين.

^{۱۸} «اَكَه دِنِيَا شِمَه جَم بِيَزار بِيه. ^{۱۹} اَكَه شِمَه دِنِيَا وَسَه بِيهِي، دِنِيَا شِمَه رَه شَه آِدَمُون وَارِي دَوْس دَاشْتَه. ولَي چَوْنَ دِنِيَا وَسَه نِيَيِه، بَلَكَه مِن شِمَه رَه دِنِيَا جَم إِنْتِخَاب هَاكَارِدِمَه، دِنِيَا شِمَه جَم بِيَزار. ^{۲۰} كَلامِي كَه شِمَه رَه بَاتِمَه رَه شَه يَاد دَارِين: "غِلَام شَه اَرْبَاب چَم گَت تِرِنِيَّه". اَكَه م رَه آذِيَّت آزار هَاكَارِدِنَه، شِمَه رَه هَم آذِيَّت آزار كَانِدِنَه؛ وَأَكَه م كَلام عَمِيل هَاكَارِدِنَه، شِمَه كَلام هَم عَمِيل كَانِدِنَه. ^{۲۱} ولَي م اسِم خَاطِرِي كَه تِمُومَ اِين كَارَاه شِمَه هِمَرَاه كَانِدِنَه، چَوْنَ اوْنَي كَه م رَه بَفِرسِيمَه رَه نِيشَنَاسِينَه. ^{۲۲} اَكَه نِيَيِمو بِيمَه و وَشُونَ هِمَرَاه گَب نَزُو بِيمَه، گَنَاه نِداشِتِنَه؛ ولَي آلن دِيَيَه شَه گَنَاهُون وَسَه عَذْر و بِهُونَه اَي نِداشِتِنَه. ^{۲۳} كِسَيَ كَه م جَم بِيَزار بُونَه، م پَيِير چَم هَم بِيَزار. ^{۲۴} اَكَه وَشُونَ دِلَه، كَارَابِي نَكَارِدَه بِيمَه كَه چِز مِن هَيَّج كَس نَكَارِدَه، گَنَاه نِداشِتِنَه؛ ولَي، با اِينَكَه اوْن كَارَاه بَدِينَه، هَم م چَم و هَم م پَيِير چَم بِيَزارِنَه. ^{۲۵} ولَي كَلامِي كَه وَشُونَ تُورَات دَلَه بِيَيِمو وَنَه حِيَّقَت تَرِسَه كَه گَانَه: "وشُون بِي دَلِيل م چَم بِيَزار بِينَه".

^{۲۶} «وَلَي وَخَتِي اوْن بِشَتِيبَون كَه اوْن پَيِير ظَرِيف چَم شِمَه وَسَه رِسَنِدِمَه، بِيهِي، يَعْنِي حِيَّقَت رُوح كَه پَيِير چَم اِنه، وَه م خَوْرِي شِهادَت دِنَه. ^{۲۷} و شِمَه هَم شِهادَت دِنِيَّه، چَوْنَ اَوْل م هِمَرَاه دِيَّنِي.

۱۶

^۱ «هَمَه اِين چِيزِا رَه شِمَه رَه بَاتِمَه تَا شَه اِيمُون چَم نَكَفِين. ^۲ شِمَه رَه عَبَادَتَگَاه هَالا جَم بِيَرون كَانِدِنَه و حَقِّي موْقَه اَي رِسَنَه كَه هَر كَي شِمَه رَه بَكُوشَه، خِيَال كَانَدَه خِدَادَه رَه خَدِيمَت هَاكَارِدَه. ^۳ اِين كَارَاه كَانِدِنَه، چَوْنَ نَا آسِمُونَي پَيِير بِيشَنَاسِينَه، نَا م رَه. ^۴ ولَي اِينَه شِمَه رَه بَاتِمَه تَا وَخَتِي وَه موْقَه بَرِسِيمَه، شَه يَاد بِيارِين كَه شِمَه رَه باوَتِه بِيمَه. اِين چِيزِا رَه اَوْل شِمَه رَه نَاوِتِمَه، چَوْنَ شَه، شِمَه هِمَرَاه دِيَّمَه.

روح القدوس کار

^۵ «إِسا اوْنَي كَه م رَه بَفِرسِيمَه پَلَى شُومَبَه، و هَيَّج كِدُوم نِيرِسِنِي، "كِجَه شُونِي؟" ^۶ ولَي چَوْنَ اِين چِيزِا رَه شِمَه رَه بَاتِمَه، شِمَه دَل غَم چَم پَرِبَيه. ^۷ با اِين وجود حِيَّقَت شِمَه رَه گَامِبَه، شِمَه نَفَع كَه مِن بُورِم. چَوْنَ اَكَه نَشَوِيَّمَه، اوْن بِشَتِيبَون شِمَه پَلَى نِنَنَه؛ ولَي اَكَه بُورِمَه.

و ه د شِمَه پَلِي رِسْنِدِمَه.^۱ وَخْتِ اون پِشْتِبِيون بِيِيه، دِنِيَا مَرِدِم گِنَاه و صَالِح بِيَن و دَارِي وِسَه مَحْكُوم كَانَه.^۹ چَوْنِ م ره ايمون نيازِنَه.^{۱۰} صَالِح بِيَن وِسَه، چَوْنِ پِيِير پَلِي شِمَه و دَارِي وِسَه دَارِي وِسَه دَارِي وِسَه.^{۱۱} و دَارِي وِسَه، چَوْنِ اين دِنِيَا رَئِيس، كَه شِيَطَان مَحْكُوم بِيِيه.

۱۲ «هَمْتِ خَلَه چِيزا دارِمه كَه شِمَاه ره بَارِم، ولِي الِّين طَاقت وَه پِشْتِسَن نِدارِنَه.^{۱۳} ولِي وَخْتِ حَيَّقِتِ روح بِيِيه، شِمَاه ره، به تِمُوم حَيَّقِت رهْبَرِي كَانَه؛ چَوْنِ وَه شِه جَم گَبْ تَرِنَه، بلَكِه اوْنِچِي اِشْتِنَه ره گَانَه و شِمَاه ره آيِنَه جَم با خَورِ كَانَه.^{۱۴} وَه م ره جَلَال دِنَه، چَوْنِ اوْنِچِي كَه م وِسَه ئَه ره گِرِنه، شِمَاه ره خَورِ دِنَه.^{۱۵} هَر چِي پِيِير دارِنه، م وِسَه ئَه. اين وِسَه بَاتِمَه اوْنِچِي كَه م وِسَه ئَه ره گِرِنه، شِمَاه ره خَورِ دِنَه.

۱۶ «آتِ كَم دِيِيه، م ره نَويِنِدِنِي، ولِي آتِ كَم دِيِيه آَيِه آَيِه هَم م ره وِنِينِدِنِي».^{۱۷} اون وَخْت بَعْضِي از وَه شاگِرِدون هَمِديِيه ره بَاتِنَه: «وه منظور چِيه كَه گَانَه؟ آتِ كَم دِيِيه، دِيِيه م ره نَويِنِدِنِي، و آتِ كَم دِيِيه، آيِ دوارِه م ره وِنِينِدِنِي؟ يا اينَكَه گَانَه» چَوْنِ پِيِير پَلِي شِمَه؟^{۱۸} پَس وَشُون هَمِديِيه ره گَاتِنَه: «وه منظور از اينَكَه گَانَه: آتِ كَم دِيِيه، چِيه؟ نِفَهَمَبِي چِي خَورِي گَبْ زَنِدَه؟^{۱۹} عِيسَى. دونِسَه كَه خوانِنه وَه جَم سَيَّال هاكَانِين؛ پَس وَشُون بَاتِه: «آيَا» اين وِسَه هَمِديِيه هَمِراه بَحْث كَانَدِيِيه كَه بَاتِمَه، «آتِ كَم دِيِيه، دِيِيه م ره نَويِنِدِنِي، ولِي دِنِيَا خِشَال بُونَه؛ شِمَاه ره غَم و غُصَّه گِرِنه، ولِي شِمَاه غَم و غُصَّه بَه خِشَال تَبَدِيل بُونَه.^{۲۰} يَتَا زِنَا بِرَازَانِ مَوْقَه دَرَد گَشِنَه، چَوْنِ كَه وَه مَوْقَه تَرِسِيه؛ ولِي وَخْتِ وَه وَقْجَه دِنِيَا بِيَمَو، دِيِيه شِه دَرَد ياد نيازِنَه، چَوْنِ يَتَا آدِم دِنِيَا بِيَمَو، خِشَال.^{۲۱} هَمِين جُورِم، شِمَاه هَم الِّين غَم و غُصَّه دارِنِي؛ قَلِي آيِ دوارِه شِمَاه ره وِيمَه و شِمَاه دَل خِشَال بُونَه و هَيِّج كَي شِمَاه خِشَال ره شِمَاه جَم تَيِّنه.^{۲۲} اون روز، دِيِيه هَيِّج چِي م جَم نِخَوايِنى. حَيَّقِتِن، شِمَاه ره گَامَه، هَر چِي آسِمُونِي پِيِير جَم م دا هاكَانِين كَه شِمَاه خِشَالِي كَامِل بَوَوه.

۲۳ «اينَه ره مَثَلِ هَمِراه شِمَاه ره بَاتِمَه؛ ولِي مَوْقَه اى رِسَنَه كَه دِيِيه اين جُور شِمَاه هَمِراه گَب نَزِمَه، بلَكِه پِيِير خَورِي عَلَيِّي شِمَاه ره گَامَه.^{۲۶} اون روز، م اسِم هَمِراه دَرَخُواس كَانَدِيِيه. و شِمَاه ره نارِمه كَه مِن از ظَرِيفِ شِمَاه پِيِير جَم دَرَخُواس گَامَه،^{۲۷} چَوْنِ پِيِير شِه، شِمَاه دَوَس دارِنه، چَوْنِ شِمَاه ره دَوَس داشْتِيِيه و باور هاكَارِدِيِيه كَه خَدَلا ظَرِيفِ جَم بِيَمَوْمَه.^{۲۸} مِن پِيِير ظَرِيفِ جَم اين دِنِيَا دَلَه بِيَمَوْمَه؛ وَأَلِن اين دِنِيَا ره تَرَك گَامَه و پِيِير پَلِي شِمَاه بِيِيه.»^{۲۹} اون وَخْت وَه شاگِرِدون بَاتِنَه: «أَلِن دِيِيه عَلَيِّي گَب رَنِدي، نا مَثَلِ هَمِراه.»^{۳۰} إِسا دِيِيه دُومَيِه هَمَه چِي جَم خَورِ دارِنى و نِياز نِدارِنى كَسَى بَتِ جَم سَيَّالِي تِيرِسَه. اين وِسَه، باور دارِمى كَه خَدَلا ظَرِيفِ جَم بِيَمَوْمَه.^{۳۱} عِيسَى. وَشُون بَاتِه: «أَلِن، باور دارِنى؟^{۳۲} مَوْقَه اى رِسَنَه، كَه حَيَّقِتِن هَم هَمِين أَلِن هَم بِيَسِيه، كَه شِمَاه هَمَه بَخَش بِلا بُونَه و هَر كَدُوم شِه سِرَه شِونَنِي وَه ره تَيِّنا ايلِينِي؛ مِن تَيِّنا نِيِّمه، چَوْنِ آسِمُونِي پِيِير م هَمِراه دَرَه.^{۳۳} اينَه ره شِمَاه ره بَاتِمَه تا در من آرامش دارِين. دِنِيَا دَلَه شِمَاه وِسَه رَحِمت و عِذَاب دَرَه؛ ولِي شِمَاه دَل قِرْص بُوئَه، چَوْنِ مِن دِنِيَا ره پِيِيرُوز بِيِمه.»

عیسی دعا کاندہ

^۱ وَخْتَ عِيسَى شَهْ كَبِّ تَمُومُ هَاكَارَدَه، آسَمُونِ هَارِشِيَه وَ باَتَه: «پَيْر، وَه مُووَقَه بَرِسِيه. شَه رِيكَاه چَلَال هَادَه تَارِيكَاه مَه تِه رَه چَلَال هَادَه. ^۲ چَوُونِ تَمُومُ آدَمُونِ اخْتِيَارِه وَه هِدَاه، تَاه هَمَهِ اُونَاهِي كَه تِه وَه رَه هِدَاهِي رَه زِنَدَگِي أَبَدِي هَادَه. ^۳ وَ زِنَدَگِي أَبَدِي اِينِ كَه تِه رَه، تَيَّنَا خِدَالا حَبِيَقِي، وَ عِيسَى مُسِيَحِي كَه تِه بَفَرِسِي رَه بِشَنَاهِنِ. ^۴ مِنْ كَارِي كَه تِه مَه رَه بِسِپَارِسِي رَه إِنْجَام هِدَامَه، وَ اِينِ جَوْرِي زِمِينِ سَرِّتَه رَه چَلَال هِدَامَه. ^۵ پَس اَيْ پَيْر، اِسَا شَهْ تَلَى مَه رَه چَلَال هَادَه، هَمُونِ چَلَالِي كَه دِنَيَا بَه وجودِ بِيَهِ تِه تَلَى دَاشْتَهِ.

^۶ «مِنْ تِه اَسِمِ، اُونَاهِي رَه كَه تِه اِينِ دِنَيَا دَلَه مَه رَه هِدَاهِي، آشَكارِه هَاكَارِدَه. اُونَاهِي وَسَه بِيَنَه وَتِه وَشُونِ مَه رَه هِدَاهِي، وَشُونِ تِه كَلامِ بَه جَاه بِيَارِدَنَه. ^۷ اِسَا بَعَهْمِسِنَه اُونِ چِي مَه هِدَاهِي، تِه طَرَفِ چِم بِيَهِ ^۸ چَوُونِ كِلَامِي رَه كَه مَه رَه هِدَاهِي، وَشُونِ هِدَامَه، وَشُونِ اُونِ قَبُول هَاكَارِدَنَه وَحَبِيَقِتَنِ بَعَهْمِسِنَه كَه تِه طَرَفِ چِم بِيَهْمُومَه، وَبَاورِه هَاكَارِدَنَه كَه تِه مَه رَه بَفَرِسِي اَيِ. ^۹ مِنْ اُونَيَا وَسَه دَعَا كَامِبَه؛ مِنْ اِينِ دِنَيَا وَسَه دَعَا نَاكَامِبَه بَلَكَه اُونَاهِي وَسَه كَه تِه مَه رَه هِدَاهِي وَسَه دَعَا كَامِبَه، چَوُونِ وَشُونِ تِه وَسَه هَسِنَه. ^{۱۰} هَرِچِي مِنْ دَارَمَه، تِه وَسَه هَسَه وَه رَهْچِي تِه دَارَنَه، مَه وَسَه هَسَه؛ وَ مِنْ وَشُونِ دَلَه چَلَال بَيَتِيمَه. ^{۱۱} وَيَشَّتِر اِز اِينِ دِنَيَا دَلَه نَمُونَدِمَبَه، وَلَي وَشُونِ دِنَيَا دَلَه ذَرَنَه؛ مِنْ تِه تَلَى اَمبَه. اَيِ قَدْوَسِي پَيْر، اُونَاهِي رَه كَه مَه هِدَاهِي رَه شَه اَسِمِ هِمَرَاه حِفَظِ هَاكَانَ، تَاه بَيَوُونَ، هَمُونِ جَوْرِي كَه اِما بَيَاه هَسِيَمِي. ^{۱۲} مِنْ تَاه وَخْتَي كَه وَشُونِ هِمَرَاه دَيَمَه اُونَاهِي كَه تِه مَه رَه هِدَاهِي رَه تِه اَسِمِ هِمَرَاه حِفَظِ هَاكَارِدَه، مِنْ وَشُونِ چِم حِفَاظَتِه هَاكَارِدَه، هِيجِ كِدُومِ از اُونَا هَلَاكِتَه بَيَاه، جَز اُونَا هَلَاكِتَه رِيكَاه، تَاه اُونَچِي مِقدَسِ نُوشَتِه دَلَه بَنِيَوَشَتِه بَيَاه حَيَقِيتَه بَرَسَه. ^{۱۳} وَلَي اِسَا تِه تَلَى اَمبَه وَاِينِ گَبَا رَه مُووَقَه اَيِ رَمَبَه كَه هَمَقِي اِينِ دِنَيَا دَلَه دَرَمَبَه، تَاه خَشَالِي رَه شَه دَلِه كَامِل دَارِنَه. ^{۱۴} مِنْ تِه كِلَامِ وَشُونِ هِدَامَه، وَلَي دِنَيَا وَشُونِ چِم بِيَزَارِ بَيَاه، چَوُونِ اِينِ دِنَيَا چِم نَيَنَه، هَمُونِ جَوْرِ كَه مِنْ اِينِ دِنَيَا چِم نَيَمِه. ^{۱۵} مِنْ بَخَوَامِبَه وَشُونِ اِينِ دِنَيَا چِم تَورِي، بَلَكَه خَوَامِبَه وَشُونِ اونِ شَرِيرِ چِم حَفَظِ هَاكَانَ. ^{۱۶} وَشُونِ اِينِ دِنَيَا چِم نَيَنَه، هَمُونِ جَوْرِ كَه مِنْ اِينِ دِنَيَا چِم نَيَمِه. ^{۱۷} حَيَقِيتَ وَشُونِ يَادِ هَادَه تِه مِقدَسِ بَوُونَ، تِه كِلَامِ حَيَقِيتَ. ^{۱۸} هَمُونِ جَوْرِ كَه تِه مَه رَه دِنَيَا دَلَه بَفَرِسِي اَيِ، مِنْ هَمِ وَشُونِ دِنَيَا دَلَه بَفَرِسِيَمِه. ^{۱۹} مِنْ شَهِ رَه وَشُونِ وَقَفِ كَامِبَه، تَاه وَشُونِ هَمِ شَهِ رَه حَيَقِيتَ وَقَفِ هَاكَانَ.

^{۲۰} «مِمِ فِقَطِ وَشُونِ وَسَه دَرَخَوَسِ نَاكَامِبَه، بَلَكَه اُونَاهِي وَسَه هَمِ كَه تَوَسِطِ وَشُونِ بِيَغُومَه، مِنْ رَه اِيمَونِ يَارِنَنَه، ^{۲۱} تَاه هَمَه بَيَاتِه بَوُونَ، هَمُونِ جَوْرِي كَه تِه اَيِ پَيْرِ درِ مِنْ دَرِي وَ مِنْ درِتِه. جَوْرِي هَاكَانَ كَه وَشُونِ هَمِ درِ اِما دَوُونَ، تَاه دِنَيَا بَاورِه هَاكَانَه كَه تِه مَه رَه بَفَرِسِي اَيِ. ^{۲۲} مِنْ چَلَالِي كَه مَه هِدَاهِي رَه، وَشُونِ هِدَاهِي رَه، هَمُونِ جَوْرِ كَه اِما بَيَاه هَسِيَمِي؛ ^{۲۳} مِنْ درِ وَشُونِ وَتِه دَرِ مِنْ دَرِي. جَوْرِي هَاكَانَ تَاه وَشُونِ هَمِ كَامِلًا بَيَاتِه بَوُونَ تَاه دِنَيَا بَدَونَه كَه تِه مَه رَه بَفَرِسِي اَيِ، وَشُونِ هَمُونِ جَوْرِي دَوُسِ دَاشْتَيَ كَه مَه رَه دَوُسِ دَاشْتَيَ. ^{۲۴} اَيِ پَيْرِ، خَوَامِبَه

عیسی دسگیر بیونه

^۱ عیسی بعد از اینکه شه گب بزو، شه شاگردون همراه قدرتون دزه اون دس بورده. اونجه پتا با غ دیبه، عیسی و وہ شاگردون با غ دله بوردن. ^۲ یهودا، کسی که عیسی ره خیانت هاکارده هم اونجه چم خور داشته، چوون بیشتر اینکه دنیا ت ره نیشناسنه، ولی من ت ره اشناسنده، و اینا دوندنه که ت م ره تفریسی ای. ^۳ مین ت اسم وشون بیشنا سندیمه و آی دواره اشناسنده، تا محبّتی که ت م ره داشتی، وشون دله هم دزووه و مین وشون دله دزووم.»

^۴ اونوخت شمعون پطرس، شمشیری که شه همراه داشته ره بکشیه و کاهن عظیم نوکر راس گوش بزو و بوریه. اون نوکر اسم مالخوس بیه. ^۵ عیسی. پطرس باته: «شه شمشیر غلاف هاکان! (ای) نوسه پیاله ای ره که پییر م ره هدا ره بنویشم؟» ^۶ بعد سریازون، شه فرمانده و یهودیون مامورون همراه عیسی. ره بیتنه و وہ ره دوسته ^۷ و اول و ره ختایا تل بوردن. چوون ختایا قیافا ارن پییر بیه. و قیافا اون سال، قوم کاهن عظیم بیه. ^۸ قیافا همومن بیه که یهودیون باته: بهتر یه نفر قوم و سه بمیره.

پطرس، عیسی ره حاشا کانده

^۹ شمعون پطرس و پتا دیبه شاگرد، عیسی. دمبال بوردن. چوون اون شاگرد کاهن عظیم آشنا بیه. پس عیسی. همراه، کاهن عظیم سره حیاط دله بورده. ^{۱۰} ولی پطرس در پشت ایست هاکارده. پس اون پتا دیبه شاگرد که کاهن عظیم آشنا بیه، بیرون بورده و پتا زنای همراه که دربون بیه، گب بزو و پطرس دله بورده. ^{۱۱} اون وخت اون زنا که دربون بیه، پطرس چم تپرسیه: «مگه ت هم پتا از وہ شاگردون نی ای؟» پطرس چواب هدا: «نا، نیمه.»

۱۸ هِوا سَرَد بِبِيهٍ. نُوكِرون و مامُورون زِغَالِ هِمِراه ٿَش رووْشِن هاڪارَدَه بِينَه و وَه دُور اِيَسْت هاڪارَدَه بِينَه و شَه رَه گَرم كَارِدَنَه. بِطْرُس هَم و شُونِ هِمِراه اِيَسْت هاڪارَدَه بِبِيهٍ و شَه رَه گَرم كَارِدَه.

۱۹ اون وَخْتَ كَاهَنْ أَعْظَم عِيسَى- جَم، وَه شَاكِرَدُون و تَعْالِيم خَورِي بِيرَسِيهٍ. ۲۰ عِيسَى- چَواب هِدا: «مَن دِنِيَا هِمِراه عَلِيَّي گَب بَزُومَه و هَمِش عَبادَتَگَاه و مَعِيدَ دَلَه كَه تَمُوم يَهُودِيون جَم بُونِنَه، تَعْلِيم هِداهَه و خَلُوت دَلَه هِيَچَي نَاوِتَمَه. ۲۱ چَه م جَم سَئَال كَانَدَى؟ اوَنِيَّي كَه گَب بِيشْتَسِنه رَه بِيرَس! و شُون دُونِدَنَه چَي بَاتِمَه. ۲۲ وَخْتَ عِيسَى اين بَاتَه، پِتا از مامُورون كَه اوَنِجَه اِيَسْت هاڪارَدَه بِبِيهٍ، وَه دِيم چَك بَزو و بَاتَه: «كَاهَنْ أَعْظَم جَواب اِينِجُور دِنَى؟» ۲۳ عِيسَى- بَاتَه: «اَگَه اِشتَبَاه بَاتِمَه، اوَنِي ثَابَت هاڪَان؛ ولَي اَگَه رَاس بَاتِمَه، چَه م رَه زَندَى؟» ۲۴ بَعْد حَتَّا وَه رَه دَس دَوَسَه قِيَافَا پَلَى، كَه كَاهَنْ أَعْظَم بِبِيهٍ، بَفَرسِيهٍ.

۲۵ هِمون مُوقَه اِي كَه شَمَعُون بِطْرُس تَشِيَّي پَلَى اِيَسْت هاڪارَدَه بِبِيهٍ و شَه رَه گَرم كَارَدَه، بَعْضِيَا وَه جَم بِيرَسِينَه: «مَكَه تِ هَم پِتا از وَه شَاكِرَدُون نَى اَي؟» وَه حَاشا هاڪارَدَه و بَاتَه: «نَا! نِيمَه.» ۲۶ كَاهَنْ اَعْظَم پِتا از نُوكِرون، هِمون كَس فَامِيل كَه بِطْرُس وَه گَوشِي بَورِي بِبِيهٍ، بَاتَه: «مَكَه مِن شَه تِ رَه اوَن بَاغ دَلَه وَه هِمِراه نَديَمَه؟» ۲۷ بِطْرُس آي دَوارَه حَاشا هاڪارَدَه. هِمون لَحْظَه تِلَا وَنَگ هاڪارَدَه.

عِيسَى و پِيلَاثُس

۲۸ بَعْد زَود صَواحِي، عِيسَى- رَه قِيَافَا وَرِجَم، فَرْمُونَدَار كَاخ دَلَه بَورِدَنَه. و شُون شَه، و شُون بَه، فَرْمُونَدَار كَاخ دَلَه نَشِينَه تَا نَجَس نَوَون و بَتُونَن بِسَخِّ عِيدِ شَوَّم بَخُورِن. ۲۹ پَس پِيلَاثُس و شُون پَلَى بِيرَون بِيَتمَو و بِيرَسِيهٍ: «اين مَرْدَى رَه بَه چَه جَرمِي متَهم كَانَدَى؟» ۳۰ و شُون چَواب هِداهَه: «اَگَه اين مَرْدَى كَناهَكار نَيَّيَه، وَه رَه تِ تحَوِيل نَدَامِي.» ۳۱ پِيلَاثُس و شُون بَاتَه: «شَما شَه وَه رَه بَورِين و طَبَق شَه شَريِعَت وَه رَه مَحاكمَه هاڪَانِين.» يَهُودِيون بَاتِنَه: «إِما اجازَه نِدارَمِي هِيج كَس بِمِرَدَن وَه مَحْكُوم هاڪَانِيم.» ۳۲ اين جَورِي عِيسَى- گَب در مُورَد اينَكَه باَولَه بِبِيهٍ چَي طَي مِيرَنَه، حَيَّيقَت بِيرَسِيهٍ.

۳۳ آي دَوارَه پِيلَاثُس كَاخ دَلَه بَرَدَگَدَسَه و دَسْتُور هِدا عِيسَى. رَه، وَه پَلَى بِيارِن وَه رَه بَاتَه: «تِ يَهُودِيون پَادَشَاهِي؟» ۳۴ عِيسَى بَاتَه: «تِ شَه، شَه جَم اين گَانِي؟ يَا بَقِيهٍ م خَورِي تِ رَه بَاتِنَه؟» ۳۵ پِيلَاثُس بَاتَه: «مَكَه مِن يَهُودِيمَه؟ تِ قَوم و مَعِيدَ گَت كَاهَنُون، تِ رَه م تحَوِيل هِداهَه؛ چَي هاڪارَدِي؟» ۳۶ عِيسَى بَاتَه: «مَ پَادَشَاهِي اين دِنِيَا جَم نَيَّيَه. اَگَه م پَادَشَاهِي اين دِنِيَا جَم بِبِيهٍ، م نُوكِرون جَنَگ كَارِدَنَه تَا يَهُودِيون دَس گَرفَتَار نَوَوم، ولَي م پَادَشَاهِي اين دِنِيَا جَم نَيَّيَه.» ۳۷ بعد پِيلَاثُس عِيسَى رَه بَاتَه: «پَس تِ پِتا پَادَشَاهِي؟» عِيسَى. بَاتَه: «تِ شَه گَانِي كَه مِن پَتا پَادَشَاهِمَه. چَوَون كَه مِن اين وَسَه مَارِجَم بِزا بِيمَه و اين وَسَه اين دِنِيَا دَلَه بِيَتمَوْهَه تَا حَيَّيقَت وَسَه شَهَادَت هَادِم. پَس هَرَكَي كَه حَيَّيقَت جَم هَسَه، م گَب گَوش دَنَه.» ۳۸ پِيلَاثُس بِيرَسِيهٍ: «حَيَّيقَت چَيَّه؟»

وَخْتَ اين بَاتَه، آي دَوارَه بِيرَون يَهُودِيون پَلَى بُورَده و و شُون بَاتَه: «مَن هِيج دَلِيلِي وَه مَحْكُوم هاڪَارَدَن وَه پَي دَأَكَارِدَمَه.» ۳۹ ولَي شَمَه رَسَم اين كَه بِسَخِّ عِيدِ دَلَه وَه نَه پِتا زِندَوَنَي

عیسیٰ ره مَصلوب کاندنه

اون وخت پیلاُس دستور هِدا عیسیٰ. ره بَیرن و شلاق بَزین. سریازون ظلی چم پتا تاج بِبافتنه، وہ گله سر ببیشته، و پتا آرغوونی قوا وہ تَن دپوشندینه،^۳ و وہ پلی ایتمونه، گاتنه: «سلام بر یهودیون پادشاه!» و وہ ره چک زونه.

^۴ پیلاُس آت گش دیه بیرون بُورده و وشون باته: «هارشین؛ آلن وہ ره شِمه پلی بیرون یارمه تا ندونین که مِن هیچ جرمی وہ مَحکوم هاکاردن وسہ پی دا نکاردمه.»^۵ پس عیسیٰ، تاج از ظلی وہ گله سر و آرغوونی قوا وہ تَن، بیرون بیایمو. پیلاُس وشون باته: «هارشین، این هم، همون مردی!»^۶ وختی معبِد گت گت کاهنون و معبدِ مامورون وہ ره بَدینه، شونگ بیکشینه، باتنه: «وہ ره مَصلوب هاکان! وہ ره مَصلوب هاکاردن وسہ پی دا نکاردمه.»^۷ یهودیون چواب هِدانه: «اما شریعت دارمی که طبق آمہ شریعت وہ ونه بَمیره، چوون ادعا کاندہ خدا ریکا!»

^۸ وختی پیلاُس این بِشنسه، ویشور بِترسیه،^۹ آی دواره کاخ دله بَردگردسہ و عیسیٰ. چم پُرسیه: «ت کجایی هُسی؟» ولی عیسیٰ هیچ چواب ندا. پیلاُس وہ ره باته: «م همراه گب نَزندی؟ مگه نَدوندی مِن این اختیار دارمه ت ره آزاد هاکانم یا ت ره مَصلوب هاکانم؟»^{۱۰} عیسیٰ باته: «اگه خدا، این اختیار ت ره ندا بیهه ت هیچ اختیاری م سر نداشت؛ این وسہ، اوئی که م ره ت تحويل هدا وه گناه ویشتَر.»^{۱۱} از اون بعد پیلاُس این دمبال دییه که وہ ره آزاد هاکانه، ولی یهودیون داد زونه و گاتنه: «اگه این مردی ره آزاد هاکانی، قیصر رُفق نی ای. هرکی پادشاهی ادعا ره هاکانه، قیصر همراه مخالفت کاندہ.»^{۱۲}

^{۱۳} وختی پیلاُس این گب بِشنسه، عیسیٰ. ره بیرون بیارده و شه داوری تخت سر هنیشه، جای که به «سنگفرش» معروف بیهه و آرامی زوون اون «جباتا» گاتنه.^{۱۴} اون روز، پتا روز قبل از پسخ عید بیهه، که یهودیون شه ره پسخ عید وسہ حاضر کاردنے، تزیک ظهر بیهه. پیلاُس یهودیون باته: «هارشین این هم شمه پادشاه!»^{۱۵} وشون شونگ بیکشینه: «وہ ره بکوش! وہ بکوش و وہ ره مَصلوب هاکان!» پیلاُس وشون باته: «(آیا) خوانی شمه پادشاه ره مَصلوب هاکانم؟» معبِد گت گت کاهنون چواب هِدانه: «اما به چز قیصر پادشاه دییه ای ندارمی.»^{۱۶} سرآخر پیلاُس عیسیٰ. ره وشون تحويل هدا تا وہ ره مَصلوب هاکان، پس وشون عیسیٰ ره بَیتنه و بَوردنہ.

عیسیٰ ره مَصلوب کاندنه

^{۱۷} عیسیٰ. شه صلیب دوش بکشیه، به مَحلى که وہ اسم گله کاسه و آرامی زوون چُلجننا

گاتینه، بورده. ^{۱۸} اونجه وه ره مَصلوب هاکاردنه. وه هِمرا، دَنْفِر دییه هم مَصلوب بَینه، و اوں دتا عیسی. دَطِرف دَینه و عیسی. وشون میون دَییه. ^{۱۹} پیلاسی دستور هِمراه بِتا کتیبه بَنوشتنه و اوں صَلیب سَر بَزونه. اوں سَر بَنوشتنه بَییه بَییه: عیسی ناصری، یهودیون پادشاه. ^{۲۰} خله از یهودیون اوں گتیبه ره بَخوندیسن، چوون جای که عیسی. ره مَصلوب هاکاردنه شهر نزیک بَییه و اوں کتیبه، آرامی و لاتینی و یونانی زوون بَنوشتنه بَییه بَییه. ^{۲۱} پس یهودیون گت گت کاهنون، پیلاسی باتنه: «تَنُویس «یهودیون پادشاه»، بلکه بَنویس این مردی، گاته که مِن یهودیون پادشاهمه». ^{۲۲} پیلاس باته: «هر چی بَنوشتمه، دییه بَنوشتمه».

«^{۲۳} وَحْتَى سَرِيَازُون عَيْسَى - ره مَصلوب هاکاردنه، وه چِمَه ره بَيِّنَتَه، چهار قِسْمَت رَسَد هاکاردنه و هر كِدوم بِتا قِسْمَت بَيِّنَتَه. وَحْتَى وَه قَوَارَه بَرِسِينَه، بَدِينَه پَسَرَه هَسَه وَذَرَز نِدارَنَه. ^{۲۴} پس هَمَدِيَّه ره باتنه: «اين تیکه نِكَنِيَّه، بلکه قِرَعَه دم هادِيم بَوِينِيَّه کِنه وَسَه بُونَه». اين جوري مزامي نوشتنه حِيقَت بَرِسيَّه که:

«مِنْ چِمَه ره شَه مِيون رَسَد هاکاردنَه
وَمِنْ قَوَالِا سَرِ قِرَعَه دم هِداَنَه.»

پس سَرِيَازُون اين جور هاکاردنه.

«^{۲۵} عیسی. صَلِيب نَزِيَّكَي، وَه مَار، وَه خَالَه، وَه مَرِيم، كُلُوبَاسِ زِنَا وَمَرِيم مَجْدَلَيَه إِيِسَت هاکارده بَینَه. ^{۲۶} وَحْتَى عَيْسَى. شَه مَار وَه مَار شَاهِگَرَدَي که وَه دُوس داشته ره بَدِينَه وَه پَلَى ایِسَت هاکارده، شَه مَار باته: «اَيْ زَنْ هَارِش، اين تِ رِيكَاه». ^{۲۷} بعد اوں شَاهِگَرَد باته: «هَارِش اين تِ مَار». از اوں ساعت، اوں شَاهِگَرَد، عیسی مَار شَه سَرِ بَورَدَه.

عیسی بَمُرِدَن

«^{۲۸} بَعْد از اوں عیسی. که دوِنسَه دییه همه چِي تَمُومَ بَيِّه، اوِن وَسَه که مِقدَسِ نوشتَه انجام بَرسَه، باته: «مِنْ ره تِشَنَائِه». ^{۲۹} اونجه بِتا ظَرْف تَرِش بَيِّه شَرَابِ چِم بِر، دَيِّه. پس بِتا ابر که تَرِش بَيِّه شَرَابِ دَلَه بَزَو بَینَه ره بِتا زَوْفَه دَارِ چَلَه سَرِ بَيِّشَتَه، وَعَيْسَى. دَهُون پَلَى بَورَدَنَه. ^{۳۰} وَحْتَى عَيْسَى تَرِش بَيِّه شَرَابِ بَجَشَيَه، باته: «تَمُومَ بَيِّه». بعد شَه سَرِ چَر بِيارَدَه وَشَه روح تَسْلِيم هاکارده.

«^{۳۱} چوون اوں روز، «بِسَخِ عِيدِ آمَادَه بَيِّنَ» روز بَيِّه، وَرُوز بَعْد، یهودیون گت مِقدَس شَنبَه بَيِّه. یهودیون گت گت بَخواسِنَه جِسِدا تا فِرِدا صَلِيب سَرِ بَمُونَه، پیلاسی چِم بَخواسِنَه تا اوں سه نَفِر لِينِگ ساقِ بِشكِنَن، تا بَتُونَن وَشُون جِسِد صَلِيب چِم چَر بِيارَن. ^{۳۲} پس سَرِيَازُون بَيِّمُونَه وَاوِن دَنْفِر لِينِگ ساقِ که عیسی. هِمراه مَصلوب بَيِّه بَینَه ره بِشكِسَنَه. ^{۳۳} ولَى وَحْتَى عَيْسَى. ره بَرسِينَه وَبَدِينَه بَمِردَه، وَه ساقِه بِشكِسَنَه. ^{۳۴} ولَى بِتا از سَرِيَازُون وَه پَلِيه دَلَه نِيزَه بَزَو وَدَرَجا وَه پَلِيه چِم خَون وَاوِه بِيرَون بَيِّمو. ^{۳۵} کِسَى. که اين بَدِينَه، شَهادَت دِنَه تا شَمَا هَم ايمون بِيارَن. وَه شَهادَت رَاس وَه دونَه که ذَرَه حِيقَت گانه. ^{۳۶} اينا اتفاق دَكتَه تا مِقدَس نوشتَه حِيقَت بَرسَه که: «هِيج كِدوم از وَه إِستَكَاهَا نِشكِنَنَه»، ^{۳۷} وَه مِنْ جُور هَم بِتا قِسْمَت دِيیه از مِقدَس نوشتَه گانه: «اوِنِي که نِيزَه بَزَونَه ره، إِشنَنَه».

عیسیِ دفن هاکاردن

۳۸ بعد از این اتفاقاً، یوسف، که آهل رامه بیبه، پیلاتُس چم اجازه بخواسه تا عیسی جسدِ بیره. یوسف عیسی- شاگرد بیبه، ولی یواشکی، چوون یهودیون چم ترسیه. پیلاتُس و هر ره اجازه هدا. پس بیایمو، عیسی- جسید بیته. ^{۳۹} نیقدیموس هم که پشتربونه عیسی. پلی بورده بیبه، بیایمو و شه همراه سی کیلو مُر و عود بیارده. ^{۴۰} پس وشون عیسی- جسید بیته، اون طبق یهود رسم عطیریجات همراه گفن دله دَبیته. ^{۴۱} اونجه که عیسی مصلوب بیبه، پیتا باع ذیبه و اون باع دله پیتا تازه مقبره ذیبه که همتی مرده‌ای ره اون دله نیپیشه بینه. ^{۴۲} پس چوون «یهودیون آماده بَیْنَ» روز، پسخ عید و سه بیبه و اون مقبره هم همون نزیک بیبه، عیسی جسید اون دله بیپیشه.

۲۰

عیسی زنده بونه

۱ هفتاه اوَلین روز، زود صواحی، موققه ای که همتی هوا تاریک بیبه، مریم مَجْدَلیه مقبره سر بیایمو و بَدیئه که سَنگ مقبره، در ور کنار بورده. ^۲ پس دوو همراه شَمَعون یطرُس و اون شاگردی که عیسی و هر دوس داشته پلی، بورده و وشون باته: آمه سَرور مقبره چم بوردنه و نَدومبی کجه بیپیشه. ^۳ پس بِطُرس و اون پیتا شاگرد بیرون بیایمونه، مقبره سمت راه ڈکته. ^۴ و هر دتا با هم دوو کاردنه؛ ولی اون پیتا شاگرد، بِطُرس پش دکته و اوَل مقبره ره بَریسیه. ^۵ دلَّا بیبه، مقبره دله ره هارشیه بَدیئه که گفِن پارچه اونجه دَرَه، ولی دله نَشیه. ^۶ بعد شَمَعون بِطُرس هم و دمبال بیایمو و مقبره دله بورده، بَدیئه که گفِن پارچه اونجه دَرَه، ^۷ ولی دسمالی که عیسی گله دور دَوَسه بینه گفِن پلی دَنی بیبه بلکه سیوا تا هاکارده یه جا دیبه ذیبه. ^۸ پس اون پیتا شاگرد که اوَل مقبره ره بَریسیه بیبه هم، دله بورده، بَدیئه و ایمون بیارده. ^۹ چوون همتی شاگردون مقدس نوشته ره نَفَهِمَسَه بینه که و ونه مرده ها چم زنده بَووه. ^{۱۰} بعد، اون دتا شاگرد شه سره بَرَدَگَرِدِسنَه.

۱۱ ولی مریم، مقبره بیرون ایست هاکارده بیبه و بِرمَه کارده. و همون جور که بِرمَه کارده دلَّا بیبه تا مقبره دله ره هارشیه. ^{۱۲} همون موققه دتا فرشته ره اسِبِه لِواس همراه، اونجه ای که عیسی. جسید بیپیشه بینه، بَدیئه، پیتا و گله جالَسَر و پیتا دیبه و لهنگ جالَسَر نیشه بینه. ^{۱۳} وشون و ره باته: «ای زَن، چه بِرمَه کاندی؟» مریم چواب هدا: «م سرور بوردنه و نَدومبِه و وه ره کجه بیپیشه. ^{۱۴} و ختی این باته، بَرَدَگَرِدِسَه و بَدیئه عیسی. اونجه ایست هاکارده، ولی نَفَهِمَسَه که وه عیسی. ئه. ^{۱۵} عیسی. و ره باته: «ای زَن چه بِرمَه کاندی؟ کِنه دمبال گِردَنی؟» مریم خیال هاکارده باگبوون، باته: «آقا، اگه ت وه ره بَیْتی، م ره بار کجه بیپیشه تا بُورم و وه ره بَرِم.» ^{۱۶} عیسی. و ره باته: «مریم!» مریم بَرَدَگَرِدِسَه و آرامی زوون همراه باته: «زَتَونی!» (یعنی اسَا). ^{۱۷} عیسی. و ره باته: «م گَشْ تَخُور، چوون همتی پیپر پلی لو نَشیمه. ولی م بِرارون پلی بُور و وشون بار که مِن شه پیپر و شمَه پیپر و شه خِدا و شمَه خِدا! پلی لو شومبه.» ^{۱۸} مریم مَجْدَلیه بورده و شاگردون خُور هدا که «خداوند بَدیمه!» و

اون چیزایی که عیسی و همراه با او ته بیبه ره و شون با او ته.

عیسی شاگردون ظاهر بونه

^{۱۹} همون روز نماشون، که هفته آولین روز بیبه، شاگردون دور هم جم بینه و یهودیون ترس چم درا ره قفل هاکارده بینه، عیسی بییمو و وشون میون، ایست هاکارده و باته: «سلام بر شما!» ^{۲۰} وختی این باته، شه دس و پلی ره وشون سراغ هیدا. شاگردون وختی خداوند بذینه خشال بینه. ^{۲۱} عیسی. آی دواره وشون باته: «سلام بر شما! همون جور که پیپر م ره بفرسیه، مینم شما ره فریسنده.» ^{۲۲} وختی این باته، پی هاکارده و باته: «روح القُدُس بَرِّيْن. ^{۲۳} اگه یه نفر گناهون بخشنیده بونه؛ وشون بخشیده بونه؛ و اگه یه نفر گناهون نبخشین، بخشیده بونه.»

عیسی و توما

^{۲۴} مووقة ای که عیسی بییمو، توما، پتا از دوازده شاگرد، که و هر دیلو گاتنه، وشون همراه ذنی بیبه. ^{۲۵} پس بقیه شاگردون و هر باتنه: «خداؤند بدیمی!» ولی توما وشون باته: «تا شه، میخالا جالا و دسلا دله نوینم و شه انگوس و میخالا جالا سر نیلم و شه دس و هر پلی سولاخ دله نیلم، باور نکامبه.» ^{۲۶} هشت روز دیمه عیسی. شاگردون آی دواره بیره دله ذینه و توما وشون همراه دیمه. با وجود اینکه درا قفل بینه، عیسی. بییمو و وشون میون ایست هاکاردو باته: «سلام بر شما!» ^{۲۷} اون وخت توما ره باته: «شه انگوس اینجه بیل و م دسا ره توین، و شه دس پیش بیار و م پلی سولاخ دله بیل و بی ایمون نواش، بلکه ایمون دار.» ^{۲۸} توما و هر باته: «م خداوند و م خدا!» ^{۲۹} عیسی. باته: «چونون م ره بدی ای ایمون بیاردن؟ خش به حال اونایی که ندبئه ایمون بیاردن.»

این کتاب هدیف

^{۳۰} عیسی. خله نشونه ها و معجزات دیمه هم شاگردون پلی هاکارده که این کتاب دله بنوشته نییه. ^{۳۱} ولی اینا بنوشه بیبه تا باور هاکانین که عیسی، همون مسیح موعود، خدا ریکا، تا این ایمون همراه، و ه اسم دله زندگی دارین.

۲۱

عیسی هفت تا از شه شاگردون ظاهر بیبه

^۱ بعد از این اتفاقا، عیسی. آت گش دیمه تبییبه دریا پلی که همون جلیل دریا بیبه، شه ره شاگردون آشکار هاکارده. و ه این جور شه ره آشکار هاکارده: ^۲ پتا روز شمعون پطرس، توما که و هر دیلو گاتنه، نتائیل آهل قانای جلیل، زیدی ریکائون و دتا شاگرد دیمه با هم ذینه. ^۳ شمعون پطرس وشون باته: «من شومبه ماهی بیرم.» وشون باتنه: «اما هم ت همراه امی.» پس بیرون بوردن، لتكا سوار بینه. ولی اون شو هیچی ماهی نییته. ^۴ زود صواحی،

عیسی. دریا لواست هاکارده بیه؛ ولی شاگردون نفهمسته و همیشه عیسی. وشون باته: «وچون، هیچی ماہی بیتینی؟» چواب هدانه: «نا!»^۵ عیسی. باته: «تور لتكا راس طرف دم هادین که گرینی.» وشون این جور هاکاردنه و آنده ماہی زیاد بیه که دیمه نتونسته تور لتكا دله بکشن.^۶ اون شاگردي که عیسی. و هر دوس داشته، پطرس باته: «خداوند!» شمعون پطرس وختی بشنسه خداوند، شه چمه ره دپوشیه - چوون چمه ره کار وسه شه تن چم دار بیارده بیه - و شه ره دریا دله دم هدا بیه.^۷ دیمه شاگردون همون جوری که تور پراز ماہی ره شه دمبال گشینه لتكا همراه بیتمونه، چوون وشون دریا لو چم دور نبینه و حدود صد متر فاصله داشته.

وختی دریا لو برسینه، تدینه پتاش، زغال همراه رووشن و اوین سر ماہی دره، و نونم دره.^۸ عیسی وشون باته: «از اوون ماھیا که آلن بیتینی، بیارین.»^۹ شمعون پطرس لتكا دله بورده و تور دریا لو بکشیه. تور گت گت ماہی چم پر بیه، صد و پنجاه و سه تا ماہی تور دله ڈیبه، با اینکه تور دله خلله ماہی ڈیبه ولی تور پاره نیه.^{۱۰} عیسی. وشون باته: «بئین چسبونه بخیرین.» هیچ کدوم از شاگردون چرات نکاردنه و چم پیرس، «ت کی هسی؟» چوون دونسته خداوند.^{۱۱} عیسی. پش بیتمو، نون و ماہی ره بیته و وشون هدا.^{۱۲} این سومین گشی بیه که عیسی بعد از زنده بیین، شه ره شاگردون آشکار کارد.

عیسی و پطرس

بعد از چسبونه، عیسی شمعون پطرس چم پیرسیه: «ای شمعون، یوختنا ریکا، م ره اینا چم ویشت دوس دارنی؟» و چواب هدا: «آره آقا؛ ت که دوندی ت ره دوس دارمه.» عیسی و ره باته: «م وره ها ره خراک هاده.»^{۱۳} دومن گش عیسی. و چم پیرسیه: «ای شمعون، یوختنا ریکا، م ره دوس دارنی؟ شمعون پطرس چواب هدا: «آره آقا؛ دوندی که ت ره دوس دارمه.» عیسی باته: م گسفنا ره گالشی هاکان.^{۱۴} سومین گش عیسی. و ره باته: «ای شمعون، یوختنا ریکا، م ره دوس دارنی؟ پطرس از اینکه عیسی سه گش و چم پیرسیه، «م ره دوس دارنی؟» ناریخت بیه و باته: «آقا، ت همه چیه چم خور داری؛ ت که دوندی ت ره دوس دارمه.» عیسی باته: «م گسفنا ره خراک هاده.»^{۱۵} حیقیقت، ت ره گامبه، وختی که چوون تربی ای شه گمر وسی و هر جا خواستی شی ای؛ ولی وختی پیر بیوی شه دساره واز کاندی و یه نیفر دیمه ت گمروننده، ت ره به جایی که نخوانی بُوری ورنه.^{۱۶} عیسی این باته تا پطرس بدونه، چی طی میرنه و خدا ره چلال دنه. بعد عیسی و ره باته: «م دمبال برو.»^{۱۷} اون وخت پطرس بردگردسه و بدیئه اون شاگردي که عیسی. و ره دوس داشته وشون دمبال انه. و همونی بیه که شوم سر، عیسی. پلیه ور لم هدا بیه و و چم بپرسی بیه، «آقا، کی ت ره دشمن تسلیم کانده؟»^{۱۸} وختی پطرس و ره بدیئه، عیسی چم پیرسیه: «آقا، پس و هر چی انه؟»^{۱۹} عیسی. پطرس باته: «اگه بخواه تا م بردگردسن موققه و زنده بمونه، ت ره چیه؟ ت م دمبال برو!»^{۲۰} پس این گب، باراون دله ڈپیته که اون شاگرد نمیرنه، در صورتی که عیسی. پطرس ناوته که و ه نمیرنه، بلکه باته «اگه بخواه تا م بردگردسن موققه زنده بمونه، ت ره چیه؟»^{۲۱}

٤٤ این ھمون شاگرد که این چیزا ره شِھادت دِنھ و اینا ره بَنوشته. اما دومبی که وہ شِھادت راسی.

٤٥ عیسی خلھ کارلا دیبیه هم هاکارده که اگه پتا پتا بَنوشته بونس، گمون نَکامبھ حَّی تموم دِنیا کتابا هم تونسنه اون نوشه ها ره شه دله جا هادن.

